

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

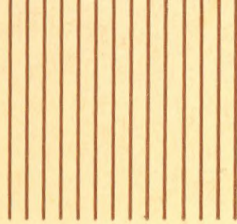
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:
<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

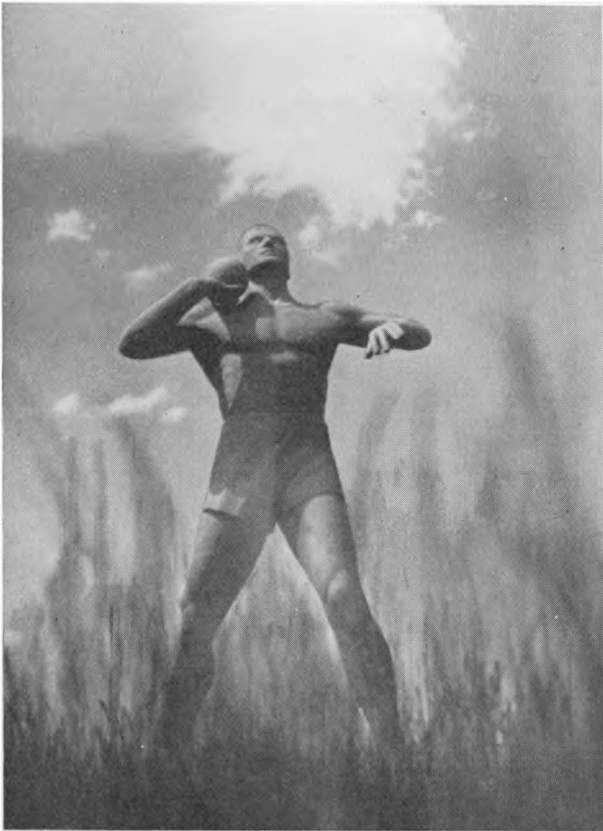
Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

AARSSKRIFT 1944

AARSSKRIFT 1944

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

KONRAD JØRGENSENS BOGTRYKKERI - KOLDING

ET TILBAGEBLIK PAA DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES TILBLIVELSE

Kærlighed til Idrætten har været med til at give mit Liv Indhold. Utallige er de herlige Timer, jeg har tilbragt, hvor Idrætter dyrkes — i Selskab med gode Kammerater.

Jeg staar i Gæld til Idrætten, — maatte jeg gennem det Arbejde, jeg har taget mig paa, faa Lov til at betale lidt af paa denne Gæld.

Tanken fødes: I Aarene 1936—40 havde jeg Stilling ved et Firma for Vejmaterialer, hvilket fordrede, at jeg ofte maatte foretage Rejser rundt i Landet. Ved Selvsyn fik jeg Lejlighed til at konstatere, at der overalt herskede stor Mangel paa Idrætsledere. Tanken om at bygge en Idrætsskole, der kunde være medvirkende til at afhjælpe denne Mangel, dukkede op for første Gang.

Jeg drøftede Tingene med min Far og sagde noget om, at jeg gerne vilde bygge en Idrætsskole her i Jylland. Svaret

var karakteristisk for Far: »Ja, men saa byg dig en Skole.« Der laa Tro og Tillid bag Ordene, de bed sig fast, blev gemt, men ikke glemt, og dukkede op igen med fuld Vægt, da den 9. April 1940 satte Sindene i Bevægelse og yderligere beredte Jordbunden for aktivt Ungdomsarbejde i den vanskelige Tid, man vidste maatte komme.

I Efteraaret 1940 blev jeg optaget paa en Skole for Ungdomsledere i Nærheden af København. Under fortræffelige Lærere fik jeg stort Udbytte af Opholdet. Straks efter tog jeg tre Maaneder paa Statens Højskole for Legemsøvelser og virkede i Sommeren 1941 aktivt som Ungdomsleder og Idrætsinstruktør i en Række jyske Byer. Under alt dette havde Tanken om en jysk Idrætsskole vokset sig stor og stærk. — Nu skulde det være — og i August Maaned, da jeg opholdt mig i Ry, tog jeg fat paa Opgaven.

Mulighederne undersøges: Det første var at undersøge, om der skulde være Grobund for Tanken, og om der kunde opnaas Interesse for Planen dér, hvor Skolens Beliggenhed kunde tænkes. I første Omgang Ry. Da den lokale Interesse syntes at være god, gik jeg i Gang med at søge Landets Idrætsorganisationer om Støtte, ikke med Penge, for dem har Idrætten ikke mange af, men Organisationernes moralske Støtte og Tilkendegivelse af, at Skolen var paakrævet, maatte jeg have, inden jeg gik videre med Planerne.

Denne Tid var en lykkelig Tid for mig og meget opmuntrende, for jeg fik ikke Nej eet eneste Sted. Overalt blev der vist mig en enestaaende Velvilje, og da Dansk Idræts-Forbund med en ganske udmærket Udtalelse viste sin Interesse, var der kun et at gøre, at vise sig værdig til den Tillid, som fra alle Sider blev tilkendegivet overfor min Skoleplan.

Skolens Projektering: Skolens Arkitekt, Dr. tech. Chr. Ostenfeld, udarbejdede Tegningerne, og efter grundige Drøftelser samledes vi om et Projekt, der ligeligt tog Hensyn til mine Ønsker om Skolens Udseende og Indretning og det evt. økonomisk Grundlag og som omfattede: Hovedbygning med Undervisningslokaler m. m. i Stueetagen, Forstander-

bolig og Elevværelser paa 1. Sal og Køkken og Spisesal m. m. i Kælderen (i en Sidefløj Plads til Skolens Vandværk). Endvidere Elevbygninger, Idrætshal, Svømmebassin og finsk Badstue. Skolen var beregnet til at skulle rumme 100 Elever, og det endelige Projekt lød paa Kr. 368,000 + Administration og uforudsete Udgifter.

Det økonomiske Grundlag: Medens dette stod paa, kom der en Del Henvendelser fra Byer, som ønskede Skolen dertil, og foruden Ry satte jeg mig i Forbindelse med Viborg og Vejle. Det var en afgjort Forudsætning, at Skolen skulde ligge i naturskønne Omgivelser, men her foruden var det af stor Betydning, at Skolen kom til at ligge ved en By, som vilde gaa ind for Skolen dels ved selv at yde økonomisk Støtte og dels ved Henvendelse til Staten ved Ansøgninger om de Laan og Tilskud, som Loven giver Adgang til.

Det stod mig imidlertid klart, at vilde jeg have andre til at yde, maatte jeg selv først yde min Part, og jeg skaffede en Grundkapital paa Kr. 20,000 til Vejle. Min Familie gav et Bidrag hertil, og før jeg gaar videre, vil jeg gerne fremhæve, at den største Hjælp for mig har været min Kones og min Families aldrig svigtende Interesse og Hjælp.

Skolens Beliggenhed og Byggearbejdet vedtages: Tiderne blev mere og mere vanskelige for Byggeri, og skulde Skolen rejses, maatte det foreliggende Materiale fremlægges til hurtig Afgørelse.

Dette skete ved et Møde den 25. Januar 1942, hvor Idrætsorganisationernes Repræsentanter var samlet, og hvor det enstemmigt blev vedtaget, at Skolen skulde ligge i Vejle. Dette var, som det skulde være. Beliggenheden var god for Tilrejse fra hele Landet, og den herlige Grund paa 10 Tdr. Land, som Vejle Kommune overlod Skolen, og som jeg selv havde været med til at udpege, laa i de skønneste Omgivelser i en Skovkrog ved Nørreskoven. Endelig var Idrætten i Vejle stærkt interesseret i Skolen.

Ved det samme Møde blev Byggeplaner og Tegninger fremlagt, og det blev vedtaget at udbyde Byggearbejdet i Licitation. Endvidere skulde der indsendes Ansøgning til

Arbejdsministeriet om Støtte i Henhold til Beskæftigelseslovene. Samtidig blev Forslag til Skolens Fundats vedtaget og indsendt til Justitsministeriet sammen med Ansøgning om Tilladelse til Indsamling i interesserede Kredse.

Byggearbejdet tager sin Begyndelse: Den 15. Juni 1942 fik vi Besked fra Beskæftigelsescentralen, at det ansøgte Tilskud var bevilget, og allerede Dagen efter gik vi i Gang med at grave Grunden ud. Vand skulde ogsaa skaffes, da vi ikke kunde faa Forbindelse til Byens Vandværk, og der blev begyndt en Boring i Bybækdalen, hvor Chancen for at finde Vand skulde være størst. Resultatet var imidlertid negativt, og det blev derefter besluttet at forsøge en Boring ved

De første Spadestik.

Hovedbygningen. Denne fik et meget spændende Forløb. Endnu i 75 Meters Dybde var der ingen Vand, og Brøndboreren opgav. Jeg vilde dog nødig slippe Haabet, og en hidkaldt Ekspert kunde paa Grundlag af Jordprøverne sige, at der endnu var en Mulighed, og Arbejdet gik igen i Gang.

Nu gik det saadan, at vi 1 Meter længere nede, siger og skriver een Meter, stødte paa et vandførende Lag, og der

var stor Glæde over, at Prøvepumpningen, der blev iværksat paa 88 m Dybde, viste, at der var rigeligt Vand. I Forbindelse med Boringen er der i Hovedbygningens Sidefløj indrettet et Vandværk en miniature med Iltningskammer, Filtre m. m. Anlægget er helautomatisk og godt udført Præcisionsarbejde.

Paa lignende Vis har Skolen sine egne Afløbsforhold med store Rensningsanlæg, der er udbygget til at behandle de store Vandmængder, som der vilde blive Tale om i Forbindelse med Svømmebassin m. m.

Vejarbejder var ogsaa noget af det første. Den bugtede Indkørselsvej til Hovedbygningen blev afstukket og Belægning kørt paa m. m.

Under alt dette blev Grunden udgravet, og Murermesteren kørte Materiale til og læskede Kalk, men saa kom den første større Vanskelighed. En af de Vanskeligheder, som der siden skulde komme saa rigeligt af. Al Brug af Cement udover det nødvendigste Boligbyggeri blev forbudt. Omgaaende indsendtes Ansøgning om Dispensation, men trods ihærdigt Slid paa Trapper i København blev Resultatet et Afslag. Alt imedens gik der en Maaned af den bedste Byggetid, og vi var nu midt i September. Hvad nu? Ved at

Der arbejdes paa Skydebanen.

granske i Loven kom det for Dagen, at saafremt vi kunde bygge med 32 Tdr. Cement, skulde der ingen Tilladelse til. Paa dette Grundlag gik vi i Gang med Byggearbejdet, og Cementforbruget blev skaaret ned, bl. a. ved at bruge Træ til Etageadskillelser og lave Kældergulve af Mursten. Den 15. September blev den første Sten nedlagt i Grunden.

Skydebanen i Bybækdalen: Et af de første Arbejder i Forbindelse med Skolen var Istandsættelse af den gamle Amtsskydebane i Bybækdalen. Den havde ikke været i Brug i 10—15 Aar, og der maatte nu ryddes Krat, graves Markørgrave, opstilles Skydeskiver m. m. Da Bomben faldt i Vejle i Februar 1942, trykkede den bl. a. et Læskur for Børn i Knæ. Dette Skur fik vi billigt og indrettede det til et fortrinligt Skyttehus. Der er nu 12 udmærkede Baner, og indtil 29. August 1943 blev Skydebanen flittigt benyttet af Skytteforeningen i Vejle.

Skihobakken set fra Skydebanen.

Skihobakken paa Gyllingshøj: Et andet Arbejde, som blev udført den følgende Vinter, var Anlægget af en Skihopbakke i Skoven lige neden for Skolen paa Gyllingshøj. Den

første Skihopbakke herhjemme. Skihopbakken falder smukt ind i Landskabet og er et flittigt besøgt Udsigtspunkt.

Indsamlingstilladelsen: Den 2. August var Tilladelsen til Indsamling kommet, og der forestod nu en travl Tid med Udsendelse af det Mærkat, som i den Anledning var blevet fremstillet. Tanken var, som ogsaa Mærkatet gav Udtryk for, at alle interesserede, og især de Unge, til hvis Gavn Skolen skulde bygges, selv skulde være med og ved at købe et Mærkat være med til at omsætte denne til en Mursten i Skolens Mur.

Skolen som selvejende Institution: Den 9. August holdt Skolens Bestyrelse konstituerende Møde. Valgt til Formand blev Borgmester N. P. Jensen, Vejle, der stadig har været Den jyske Idrætsskole en god Mand. Paa Mødet blev det vedtaget, at Skolen skulde være en selvejende Institution, hvis Bestyrelse bestaar af Repræsentanter for de interesserede Specialforbund samt fra Vejle Kommune. Disse Forbund er:

Jydsk Atletik-Forbund,
 Jyllands Badmintonkreds,
 Jydsk Boldspil-Union,
 Dansk Gymnastik-Forbund, Jyllandskredsene,
 Jydsk Haandbold-Forbund,
 Jydsk Ski- og Orienterings-Forbund,
 Jydsk Svømme-Union og Dansk Livrednings-Forbund,
 Vejle Amts Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforening,
 Vejle Amts Gymnastikforening,
 Samvirkende Idrætsklubber, Vejle,
 Dansk Idræts-Forbund.

Grundstensnedlæggelse: Under beskedne Former blev Grundstensnedlæggelsen den 3. Oktober 42 en overmaade smuk Højtidelighed. Skolens gode Ven, Landsretssagfører J. V. Kirk, oplæste Grundstensdokumentet, der indeholdt Skolens Data, Haandværkernes Navne og lignende. Kirk udtalte: »Til Lykke, Svend Aage Thomsen, gid De maa faa Held med Dem i Deres Arbejde. Maatte Deres Værk lykkes.«

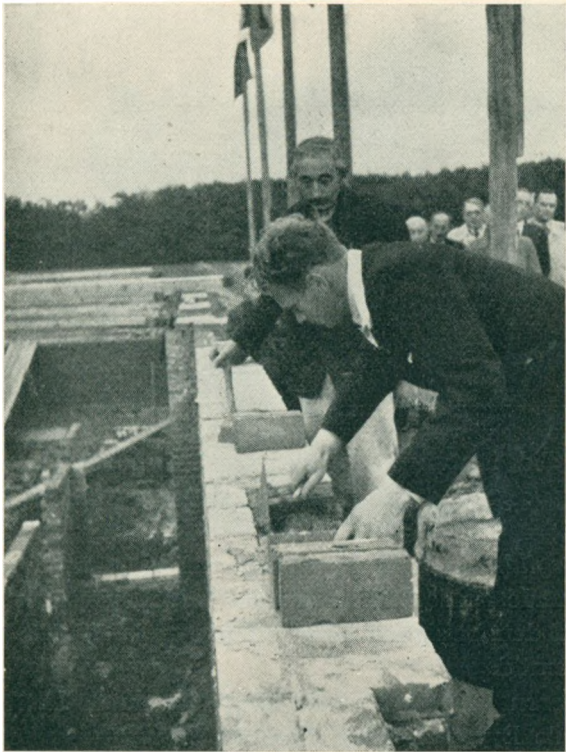
Grundstensnedlæggelse.

Borgmester N. P. Jensen murede den første Sten, idet han udtalte: »Før jeg nedlægger den første Sten i dette Hus, vil jeg sige, at naar Krigen engang er forbi, og Samfærd-selen mellem Landene atter er aaben, vil dette Hus staa som et Vidnesbyrd om, at vi her havde andre Tanker end at føre Krig mod hinanden. Huset er bygget for den danske Ungdom, for at den kan dygtiggøre sig til Gavn for Danmarks Fremtid.«

Formanden for de samvirkende Idrætsklubber i Vejle, Villy Mortensen murede den anden Sten som Repræsentant for Idrætten og udtalte bl. a.: »Det har længe været følt som et Savn, at Dansk Idræt ikke havde et Sted, hvor man kunde uddanne sine Instruktører og Ledere. Det Arbejde, som her skal udføres, vil sætte sit Præg paa den danske Ungdom, og dermed paa Landet langt ud i Fremtiden.«

Jeg selv murede den tredje Sten og sagde: »Maatte alle de Ønsker, Tanker og Drømme, jeg har haft med denne Skole, blive til Virkelighed, og jeg murer Stenen ind med de Ord, der staar paa vort Mærkat: »Med Stenen mures Ønsker ind om Sundhed, Kraft og rene Sind.«

Arbejdet gaar videre: I hele denne første Tid boede vi i en lille Læjlighed inde ved Vejle Stadion. I Stuen, som vi

maatte gennem Soveværelset for at komme ind til, var der Opholdsstue, Spisestue og Kontor i et, og her samledes da Traadene i denne gode, travle Tid: Byggearbejdet, Indsamlingsarbejdet, Ansøgninger til Ministeriet, Regnskab, Planlæggelse af udendørs Idrætsanlæg, Jordens Pasning, Telefonbesked baade her og der, Konferencer med Haandværkerne om Arbejdet og de Vanskeligheder, som stadig mødte os.

Da jeg tidligere en Overgang havde været Vejformand, fik jeg nu Lov til selv at lede Arbejdet ved alle udendørs Anlæg: Stadion, Skydebanen, Skihopbakken og øvrige Arbejder samt Harpning af Grus til eget Byggeri m. m. Landbruget skulde jo ogsaa passes, og her var to Heste i Gang, men Jorden er forsømt her i Skovkrogen, og det vil vare et

Stykke Tid, før vi rigtig faar noget ud af den. Der kræves Gødning, siger Landmanden, og det kan ikke skaffes for Tiden.

Rejsegilde: Den 14. November var vi kommet saa vidt, at vi kunde holde Rejsegilde paa Hovedbygningen, og der blev ved den Lejlighed udtalt mange gode Ønsker for Skolens Fremtid.

Vinteren 42—43: Frosten begyndte nu at sætte ind og hæmmede Byggearbejdet. Som en Opmuntring kom der i Julen Gaver til Idrætsskolen. Beskæftigelsescentralens Tilskud blev efter Ansøgning næsten fordoblet fra 45,000 til 80,000 Kr. og Indsamlingstilladelsen forlænget med to Maaneder.

Mod det første Skolearbejde: Nu var det Sommeren 1943, som stundede til, og fra tidligt Foraar blev der arbejdet paa Kraft. I denne min Beretning synes der maaske at være en jævn fremadskridende Bevægelse i Arbejdet med Skolens Opførelse, men jeg vil ikke her skjule, at min Taalmodighed ofte var stillet paa en meget haard Prøve, naar jeg syntes, at Arbejdet var ved at gaa i Staa eller det skred altfor langsomt frem. Det var dog ikke Haandværkernes Skyld, men altid Forhold, som laa uden for vor Paa-virkning.

Som et Eksempel paa Vanskelighederne med at skaffe Materialer kan nævnes, at af de svære Bjælker under Gym-

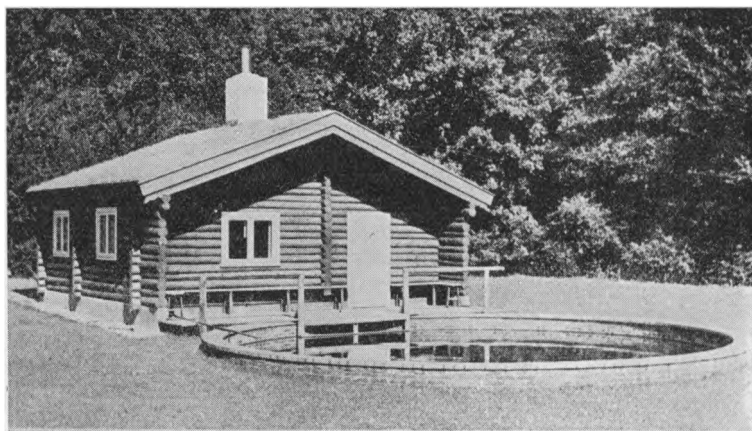

nastiksalen manglede der fem, indtil kort Tid før Gulvet skulde lægges, og det meste af det øvrige var langt videre fremme.

Saaledes var det ikke muligt at fastsætte nogen Dato, hvor Skolen kunde være færdig til at modtage Elever, men efter nogen Betænkning vovede vi dog at indbyde til Kursus den 3. Juli, og minsandten om det ikke gik og alt blev færdig til rette Tid.

Det, som der hidtil har været fortalt om, drejer sig væsentlig om Hovedbygningen, for Skolen som Helhed er ikke færdig og bliver det ikke, saa længe Krigen varer. Dertil er Udviklingen kommet, at vort Byggeri er gaaet omtrent i Staa, og saadan noget som Idrætshal, Svømmebassin og flere Elevværelser maa indtil videre vente. Saa meget mere glædeligt er det, at det, som hidtil er opført, danner en Helhed, som gør et rigt Skolearbejde muligt.

Den finske Badstue: Paa mine Rejser i Udlandet havde jeg stiftet Bekendtskab med den finske Badstue, og det stod klart for mig, at en saadan Badstue hørte hjemme paa Den jyske Idrætsskole, og at jeg vilde arbejde hen paa, at en

Badstuen. En rigtig finsk »Sauna«, der er noget af det. Eleverne husker og længes tilbage til.

finsk Badstue kunde staa klar til Brug, naar Skolen aabnede sine Døre for dansk Ungdom.

Paa en Skole som denne, hvor Eleverne under deres Arbejde med Gymnastik og Idræt faar ømme Muskler, er det af uvurderlig Betydning, at denne Ømhed hurtigt kan fjernes, saaledes at Eleverne møder veloplagte til hver eneste Øvelsestime. Renlighed og Styrkelse gennem den finske Badstue. Saaledes ser Finnerne paa deres urgamle Badeform, og de skylder den deres høje idrætslige og sundhedsmæssige Standard.

Badstuen var færdig den 22. August og er siden blevet flittigt benyttet. Bassinet udenfor fik vi dog ikke lavet lige straks, da vi ikke kunde faa det fornødne Cement. Men ved overvejende Brug af Mursten lykkedes det dog i Løbet af Efteraaret, og da Vintereleverne kom, var Bassinet færdigt, og vi kunde faa vort uundværlige kolde Gys.

Den første Vinterskole 43—44: Ved fælles Anspændelse under disse Krigsaar var det lykkedes at bringe Arbejdet saa vidt frem, at vi turde indbyde til Skolearbejde, selv om ikke alt endnu var fuldkomment.

Hovedbygningen og Badstuen stod nye og indbydende, men her foruden maatte alle til Raadighed staaende Rum

udnytttes til det yderste. Week-end Hytten, som vi selv havde bygget til Sommerbrug, fik installeret Kakkelovn og blev med godt Humør benyttet til Elevværelse, og min Bror kom os til Hjælp og købte Skovhytten, som efter Ombygning gjorde god Fyldest som Lærerbolig. Om det saa var Kartoffelkælderen, saa blev den forfremmet til Cyklestald.

»Jomshørg«.

Status: I Løbet af Foraaret 44 kom der en Række Fore-spørgsler om Kursus til Afholdelse om Sommeren, som jeg nødig vilde sige Nej til, og for at faa Plads hertil, besluttede vi at bygge et Elevhus. Paa Trods af alle Vanskeligheder lykkedes det at bygge et efter min Mening ganske udmærket Hus.

I Foraaret medforpagtede jeg endvidere Nørreremarks-gaarden, vor Nabo mod Vest, hvorved vi fik et pænt Stuehus til Raadighed til Lærerbolig m. m. og i Udhusene god Plads til vore Husdyr.

Endvidere har det været os muligt at faa gennemført en Række Forbedringer, saaledes at vi nu alt i alt staar rigtig godt udrustede og har god Plads til 45 Elever om Vinteren og op til 80 paa korte Kursus om Sommeren.

Vi er i Dag oppe paa en samlet Byggesum af 500,000 Kr., og vor Gæld er ca. 130,000 Kr. Da vi stadig modtager Gaver, haaber vi at kunne nedbringe Gælden yderligere, saa-

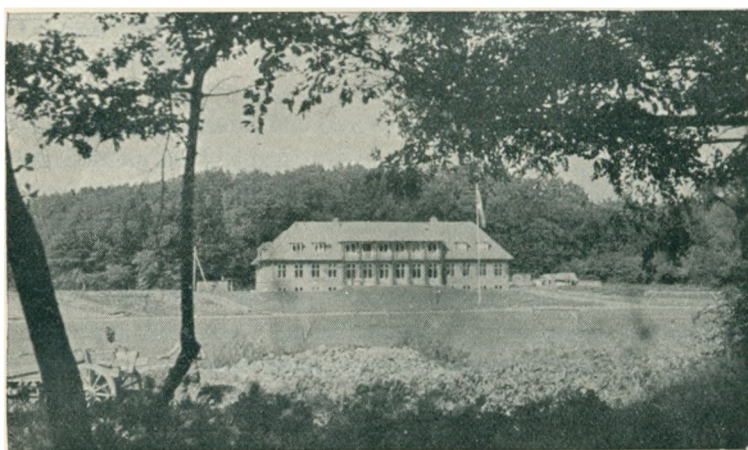
ledes at vi, saa snart Tiderne bedrer sig, kan gaa i Gang med at bygge videre.

Jeg takker alle, der har været med i dette Arbejde, Idrætten, Vejle Kommune og alle de Institutioner og Enkeltpersoner, jeg ikke tør begynde at nævne Navne paa af Frygt for at glemme nogen. I Skolens Mindebog staar de skrevet op i taknemlig Erindring.

Anerkendelse som Højskole: Meddelelsen om Den jyske Idrætsskoles Anerkendelse som Højskole bringes til Slut. Som det vil fremgaa af denne Beretning, har Arbejdet med Skolens Opførelse naturligt optaget mig meget. Efterhaanden som Planen bliver realiseret, foreligger nu Opgaven at fylde disse Rammer med det rige Skoleliv, som oprindeligt var Tanken.

Anerkendelsen betyder praktisk, at Skolen og Skolens Elever har Adgang til at nyde samme Understøttelse som øvrige Højskoler, men ideelt betyder det tillige den Rette-snor for Arbejdet, at der skal ligge et usynligt Maal bag vort Arbejde med Legemsøvelser, noget som kan give det hele Mening for os.

Svend Aage Thomsen.

Skolebygningen med Stadion i Forgrunden.

IDRÆTSSKOLE OG FOLKEHØJSKOLE

TALE VED AABNINGSMØDET DEN 5. DECEMBER 1943

Den ny Idrætsskole, som i Dag fejrer sin Aabning, er tænkt ikke blot som en Skole med faglig Uddannelse i Gymnastik, Idræt og Boldspil, men ogsaa som en dansk Folkehøjskole. Den jyske Idrætsskole skal altsaa for saa vidt ikke være noget helt nyt under Solen, men den skulde helst glide naturligt ind ved Siden af vore øvrige Skoler med Delingsføreruddannelse. Paa Linie med disse Skoler skulde den prøve at finde sin Plads, saa den kan komme til at tjene dansk Ungdomsliv og dansk Folkeliv til Forædling, Opvækkelse og Oplysning. Det er ikke noget ringe Maal, der dermed er sat for Idrætsskolens Virksomhed og den ønsker nu kun at maatte blive taget i Brug af de unge, ikke blot som Idrætsskole, men ogsaa og i lige saa høj Grad som Højskole, saa vist som det tidligere ikke har været Skik her i Danmark, at Gymnastikken og Idrætten er gaaet paa egen Haand, men tværtimod har hørt til Folkehøjskolens bedste Følgesvende.

Det er en gammelkendt Sag, at hvis Livet skal forme sig lykkeligt, da maa der stræbes efter Harmoni mellem Natur og Aand, Samklang imellem det ydre og det indre Menneskeliv. *Forenet* er de to Ting Jordens største Smykke, siger Oehlenschläger. Eller som Jakob Knudsen udtrykker en lignende Tanke: Det kan ikke nytte, det blot er aandeligt, det maa ogsaa være naturligt. Her paa dette Sted kan det vel være rimeligt at vende de Ord om og sige saadan:

Vi tror ikke, det er nok med det naturlige; det aandelige maa ogsaa have sin Plads. Jævnt sagt: Vi tror ikke paa, at *det* er nok blot at udvikle de unges Færdigheder paa Kropens Omraade; men de maa ogsaa gennem Vækkelse og Oplysning ledes ind i Aandens Rige, saadan at de faar Forstand paa sig selv og hjælpes i Gang med at finde deres rette Hylde baade i Haandens og i Aandens Verden.

Det er nu henved to Menneskealdre, siden Forstander Ernst Trier fik bygget et særligt Gymnastikhus ved Vallekilde Højskole, og nu til Februar er netop 60 Aar forløbet, siden den første Opvisning fandt Sted der. Det var Pehr Henrik Lings svenske Gymnastik, som dermed kom til Danmark. Og det var nok ikke blot et Lykketræf, at det skete saadan. Just ved at rykke ind paa en dansk Højskole fandt Gymnastikken sin rette Vokseplads i Danmark. Grundtvig havde sat *det* som et Maal at genoplive »Nordens Helteaand til kristelige Bedrifter paa en med Tidens Tarv og Vilkaar stemmende Bane.« — Pehr Henrik Ling vilde »give Norden tilbage til sine Mænd«. —

Hans Skrifter er fyldt af hans store Tanke om en folkelig Genfødsel gennem Legemsøvelser og Digtning. Derfor blev det et lykkeligt Møde mellem de to Mænds Lærlinge i Foraaret 1884 paa Vallekilde. Vi kan faa et Begreb om, hvor dybt og kønt Trier forstod at sammenfatte Grundtvigs og Lings Syn paa Menneskelivet, naar vi læser hans Tale ved denne første Opvisning. Han siger deri saadan: »Legemsøvelser skulde være et gavnligt Led i Folkeopdragelsens Tjeneste, et Middel, der kunde hjælpe til, at det Gudbilledlige, det, der egentlig skiller Mennesket fra Dyret, kommer til sin Ret, saa vi ved at se paa Mennesket faar Øjet op for, at Mennesket er Jordens ypperste Skabning.« Med de Ord ramte Trier netop det, som er Kærnen i det folkelige Arbejde med Legemsøvelser, hvad enten vi kalder det Gymnastik eller Idræt. — Digterpræsten Jens Chr. Hostrup anslog lignende Toner med sin Sang »Vi fik ej under Tidernes Tryk«, som han havde skrevet til samme Lejlighed:

»Kun Fod for Fod vi se, hvor vi gaa,
 men véd dog godt, hvorhen vi skal naa:
 Til dybt i Barm at ha' vort Kompas
 og ej blot finde, men fylde vor Plads.
 Ja, vor Gang maa blive fast,
 vi er fribaarnes Æt,
 og vor Higen maa faa Hast,
 og vor Fod blive let,
 Øjet opladt, Haanden øvet,
 Tanken paa Flugt over Støvet.«

Og Hostrup slutter et andet af Versene:

».... Trøstig fremad, tændt er Fyret,
 Vej kender han, som har Styret.«

Det var i 1884. Efter denne Opvisning løb Gymnastikken ud over Landet med rivende Fart. Først kom den til Højskolerne og derfra ud i Forsamlingshusene. Først blev den ledet af Højskolernes Lærere — her skal navnlig mindes Poul la Cour og Ingeborg Appel — men senere blev den ledet af Højskolernes Elever rundt om i Landet.

Med Triers og Hostrups Ord blev Gymnastikken budt velkommen i den danske Folkehøjskole. Den blev taget imod med aabne Arme; men samtidig fik den ogsaa anvist sin Opgave og Plads i det hele, nemlig som en god Hjælper i Arbejdet med Ungdommens Oplysning og Opdragelse. Den fik ikke selve Førstepladsen i Højskolen, men den fik derimod en god Første-Medhjælperplads. Og anderledes mener jeg heller ikke, det bør være. Den nye Skole ved Vejle bærer vel Navn af »Den jyske Idrætsskole«; men jeg vil gerne netop fæstne mig lidt ved de nærmere Oplysninger, som gives i den Skoleplan, Skolen udsender til sine vordende Elever, og jeg vil ogsaa have Lov til at henlede *deres* Opmærksomhed derpaa, som maaske har været uklare herover, at Skolen, som i Dag officielt aabnes, er planlagt som en dansk Højskole med Delingsføreruddannelse i Gymnastik og Idræt, og jeg vil ogsaa understrege, at den kun kan løse sin Opgave med Idrætsungdommen i samme Grad, som den faar og bevarer Karakter af Folkehøjskole.

Ikke saa faa vil maaske spørge, hvorfor det er ordnet

saadan. Man skulde jo, umiddelbart set, mene, at der i Dag ligger saa mange Opgaver og venter paa Sportspladserne og i Gymnastiksalene, at der kunde være noget rimeligt i at lave en Skole, hvor man gav Idræt, Boldspil og Gymnastik den afgjorte Førsteplads. Man skulde tro, at der i disse Aar, hvor der anlægges saa mange nye Sportspladser og bygges en Mængde nye Gymnastikhuse rundt om ved Børneskolerne, nok kunde være Brug for en Skole, der helt og holdent lagde Vægten paa Idræt og Gymnastik.

Det er sikkert rigtigt, at der er mange Opgaver. Men skal alting gaa godt, maa man være sin Gerning voksen, ikke blot fagligt, men man maa ogsaa selv være voksen i den Forstand, at man ved, hvad Maalet med Gerningen er, nemlig et Arbejde for at Folket kan komme til at leve sit Liv til hans Ære, som har skabt Folkeslagene og givet dem deres Plads i Menneskehedens store Levnedsløb, ja, et Arbejde, for at vort Folk kan komme til at leve saa helt og ægte et Folkeliv, at det bliver til Danmarks Frelse i Nødens Tid. Saadan maa man vide, hvad man vil, ogsaa med Idrætten og Gymnastikken. Og her er det, Højskolen hidtil har hjulpet Gymnastikken og Idrætten til at komme paa deres rette Hylde i det folkelige Arbejde. Ved at lytte og leve med i Højskoletimerne skulde de Idrætsledere og Delingsførere, der kommer til at udgaa her fra Skolen, gerne være kommet ind i den Modningsproces, der alene vil kunne gøre dem skikkede til deres Gerning.

Der er desværre Eksempler nok paa, at Idræt og Gymnastik kan komme paa Vildspor, naar der ikke er andet at sigte efter end den bedste Præstation. Saa kan det hele let løbe ud i blot Kropsdyrkelse og Rekordjag eller, hvad værre er, i Eksercits og Ensretning. Saa har vi det, der kaldes Sport, hvilket er noget andet og langt ringere end Gymnastik og Idræt. Men det var det, der var det store ved Pehr Henrik Lings Gymnastik, at den var baaret oppe af et højere Formaal. Derfor tog Højskolen imod den, og derfor kunde den komme til at gøre saa god Fyldest i det folkelige Oplysnings- og Opdragelsesarbejde.

Det er i en tung Tid, at »Den jyske Idrætsskole« begynder sin Gerning. Sorg fylder til Stadighed vore Sind i de forfærdelige Aar, vi oplever. Budskaber om Rædsel og Udaad kommer fra alle Kanter. Der er ingen Tvivl om, at Tilværelsen for mange paa Grund af alle disse voldsomme Begivenheder mere og mere kommer til at ligne en Gaade. Ingenting er til at gennemskue, alting truer med at falde sammen i Ruiner, Mishaab og Tvivl, sjælelig Undergang. Ja, det er aabenlyst nok, at Undergangens sejge, opløsende Kræfter er i gruelig Virksomhed. Men alligevel — selvom alt vort daglige Arbejde tilsyneladende er saa betydningsløst i disse Tider, saa er det dog kun *tilsyneladende*. Og trods alt vil vi alligevel vove at tale som de gamle, naar vi siger, at Højskolen ogsaa midt i den nærværende Tid skal være »en Skole for Livet«. Det vover vi at sige, først og fremmest fordi vi véd, at der ogsaa i disse Aar er en Ungdom, hvori det grønnes, — en Ungdom, i hvilken vidunderlige Længsler og Haab, rige, men dunkle, famlende rækker sig mod Lyset, — ja, en Ungdom, der ejer et Menneskeliv, som det er værd at kalde paa og oplyse. — Og vi vover ogsaa at sige det saadan, fordi vi tror paa, at det ikke *kan* være Meningen, at Tilværelsen saadan skal opløses i Stumper og Stykker, men at det tværtimod maa være Meningen, at alting skal klare sig for os »til Livet at forstaa«, saa vi øjner lidt, ikke blot af Menneskets Vilkaar, men ogsaa af dets høje Bestemmelse. Ja, Højskolen skal midt i Mørket vedblive at være »Skolen for Livet«, dér hvor den faar Lov til at gøre sin Gerning. Derfor er Kærnen i Højskolens Arbejde slet ikke de praktiske og faglige Emner, hvor gavnligt det end kan være at blive kvikket op her. Og Kærnen er heller ikke den Orientering i Tidens og Samfundets Spørgsmaal, som mange unge søger, hvor vigtigt og godt ogsaa dette end kan være, især naar Læreren kan give denne Undervisning et alment Sigte. Men Kærnen i Højskolens Gerning er derimod og vil altid være Oplysningen af selve Menneskelivet, som det udfolder sig i den enkeltes Levnedsløb, i Folkets Liv og paa hele Menneskeslægtens Udviklingsbane gennem Tiderne.

Det siger næsten sig selv, at »Hovedfagene« i et saadant Oplysningsarbejde nødvendigvis maa blive Historien og Poesien, fordi de to Emner frem for alle andre sigter paa hele Mennesket. Igennem denne Oplysning vil Højskolen gerne nu som før prøve paa at pege paa de uskrevne, men grundlæggende Love for Tilværelsen, og den vil gerne hjælpe til, at Ungdommen indøves i Sandheden mod disse Love.

Nu ved jeg godt, at en saadan Oplysning kan gives ud fra vidt forskellige — ja, vel endog ud fra helt modsatte Syn paa Livet. Men det er mit Haab, at Skolen her virkelig maa fortjene Navn af Højskole, og det skal forstaas paa den Maade, at saa længe der har været Højskoler i Danmark, er Livsoplysningen blevet givet ud fra Forvisningen om Menneskets oprindelige uplettede Adelskab, da alting var saa helt og skønt som i vore Barndomsaar hjemme hos Far og Mor, — og den er blevet givet ud fra Bevidstheden om Menneskets Fald, som det tydeligt viser sig i hele vor Utilstrækkelighed og Magtesløshed over for Livets afgørende Problemer, — men den er ogsaa blevet givet i Troen paa, at *Tonen fra Himlen* endnu genlyder — omend svagt — i os og mellem os —, og at Vorherre ved sin Søn, Jesus Kristus, naadigt kan og vil hjælpe os i al vor Famlen og Dunkelhed, saa vi kommer ind i en voksende Klaring og Afklaring.

Hvad det hele saaledes drejer sig om i Højskoletiden er jævnt sagt en Oplivelse og Oplysning af de unges Ævner og Muligheder, saa det fører til Helhed og Sandhed i deres personlige Liv, og en Belysning af Menneskeslægtens mere bestandige Grundforhold, saa den enkelte derved kan blive klar over Maalet og Vejen for sin egen Færd. Lykkes denne Belysning, og lykkes denne Beaanding, saadan at de unge faar Ægthed ind i deres Tilværelse, saa er de samtidig blevet virkelig danske Mennesker, saa vist som den, der vil leve sandt og ret i sit personlige Liv, i det lange Løb nødvendigt her i Landet maa ende med at blive en god Dansker. For saadan er det jo nemlig med det ægte danske, at det — som

Alfred Povlsen engang har sagt det — simpelthen er en Udfoldelse af danske Menneskers gode Egenskaber. —

Maaske er der her talt for meget om Højskolen, vil nogen mene, og for lidt om Idrætten, da vi dog er paa en ny Idrætsskole. Men det hænger sammen med Overbevisningen om, at skal alt gaa vel, saa maa man ikke glemme, at det for de unge ikke blot gælder om at faa den faglige Uddannelse i Orden, hvad de saa end selv kan mene derom, men at det i Ungdomstiden i nok saa høj Grad gælder en ren menneskelig Forberedelse.

Saa begynder da »Den jyske Idrætsskole« sin Gerning — med god Vilje til at tjene dansk Folkeliv paa Højskole-Vis; men ogsaa med Tro paa, at det nok vil kunne lykkes gennem Idrætten og Gymnastikken at komme i Berøring med nye Kredse af dansk Ungdom, og med Haab om, at det vil lykkes at føre disse unge til et Møde med Rigdommene i dansk Folkeliv, et Møde med de Livsværdier, som alene kan blive til *Danmarks Frelse i Nødens Tid*.

S. Haugstrup Jensen.

AT VÆRE UNG I DAG

»Folk kan knuses, Slægter dø,
Landes Sæd forødes,
men af Ungdomsevners Frø
nye Verdner fødes.« —

I Tider som dem vi gennemlever i Danmark i Øjeblikket, er det godt at mærke den Trøst, der ligger i de to sidste Linier af Drachmanns Vers. Det giver os Troen paa Fremtiden for vort Land og hele Menneskeheden tilbage. Havde vi ingen Ungdom, vilde det være ude med os; men heldigvis har vi en stor Skare unge, der staar parat til at løse alle de svære Opgaver, der ligger og venter paa dem; de skal bygge et nyt Danmark op. De gamle maa give op; men Ungdommen har Kraft og Udholdenhed. — Lad bare alle politiske Systemer vælte i Kaos, lad blot alt styrte sammen i Ruiner; Ungdommen vil rejse det igen i en ny Skikkelse, lige saa længe Regnbuen hvælver sig paa Himlen i Solens Straaler, for Ungdommen er ukuelig — den er evig — den rejser sig som Fuglen Fønix i en ny Skikkelse, den forstaar at suge Næring til sig selv af Asken efter en Verdensbrand.

Hvoraf kommer den Kraft og Styrke, som er Ungdommens Kendetegn? Aarsagen er sikkert den, at Ungdomstiden er en Forventningens Tid — den unge lever altid i Haabet og i Troen paa Fremtiden. Der er sagt, at Ungdomstiden er de Aar, i hvilke Sjælen leder efter sin Bestemmelse, i hvilke Grunden bliver lagt til hele Livets indre Attraa. Det er Aandens Skabertime, som Grundtvig siger. Den unge søger at finde sig selv, hvilket langtfra er let; det er jo ikke bare Spørgsmaalet om en Livsstilling, men ogsaa at finde sig selv aandeligt talt — finde noget at tro paa — noget at

leve for, at sætte hele sit Liv ind for, saa de Drømme, den unge har drømt, maa bære Frugt i Manddomstiden. Forventningen er den dybe Længsel efter at se Mennesket i os faa Lov til at udfolde sig i al dets Herlighed.

Vi maa i de unge Aar have Idealer at stræbe imod, men vore Idealer maa have Rod i Virkeligheden; vi maa ikke glemme Jorden for Stjernerne — for at kunne ane det fjerne, maa vi ikke være blinde for det nære, vi maa elske Jorden, som den er trods dens Nød og Strid, vi maa have Mod til at være sanddru, rive Sløret væk, saa vi ikke ser Verden gennem vore Drømme.

Der er store Opgaver for os unge i Danmark i Dag og i Fremtiden. Det er os, det kommer an paa nu:

»Vi høre, hvor det kalder os frem,
vort gamle, sjunkne Fædrenehjem,
det tappert bød Aartusinder Trods,
men har nu hele sit Haab sat til os.«

Ja, nu gælder det store *at ville*. Det er sværere nu end nogensinde at være ung, men de strenge Tider, vi lever i, maa ikke medføre, at vi lader staa til i tungsindig Kraftesløshed eller løssluppen Ligegladhed. Det er vor Pligt at bruge al vor Vilje, alt vort Mod og al vor Kærlighed til at tage fat og rejse vort Land, saa Solen atter kommer til at skinne i Danmark.

Der vil i de kommende Aar blive talt opflammende, ildnende Ord til Ungdommen med Opfordring til Kamp for Fædrelandet, der vil blive talt mange store Ord om Kærlighed til vort Land. Men vi skal passe paa disse tit alt for store Ord — der skal være Ærlighed og Sandhed bag, for at de kan være Vejvisere for os. Danmark er vel det Land i Verden, der har været mest folkeligt; dermed mener jeg, alle har faaet Lov at være med — det at være folkelig er at interessere sig for hele Folket fra Roden til Toppen. Vi har i mange Aar arbejdet for, at de smaa i Samfundet skulde have samme Ret til at løfte Hovedet som de bedre stillede, og det skal vi blive ved med, selv om det bliver

meget svært i de Efterkrigsaar, der vil komme. De smaas Kaar maa ikke gøres yderligere svære ved at fratage dem de Goder, de har opnaaet — ganske vist lever vi ikke af Brød alene, men vi lever saa sandt heller ikke uden Brød. Bliver Kampen for det daglige Brød umenneskelig haard, er der ikke Plads for Følelser som Fædrelandskærlighed, og da vil de fleste gaa til Grunde, ikke blot legemligt, men ogsaa aandeligt. Vi maa kæmpe for at bevare de sociale Goder; vi maa se langt frem, bygge vort Land paa et solidt Grundlag: et sundt, stærkt dansk Folk, hvor »faa har for meget og færre for lidt«, og vi maa ikke give op, før »selv den mindste af de smaa faar Del i Livets Glæde«.

Elisabeth Pjedsted Salomonsen.

En rigtig glædelig Jul samt et godt Nytaar ønsker vi alle vore gamle Elever.

Ingrid, Kirsten, Ejlif og Lisbeth Salomonsen.

FOLKELIG IDRÆT

Der er som bekendt mange forskellige Formaal med at dyrke Idræt. Man kan gøre det for at søge Adspredelse eller Tidsfordriv, for Sundhedens eller Kammeratskabets Skyld eller af andre mere eller mindre bevidste Grunde; men naar jeg ønsker at drøfte Spørgsmaalet om Idrætten og det folkelige, er det ud fra en levende Overbevisning om, at det for den danske Idrætsungdom i videst muligt Omfang og derigennem for hele det danske Folk er af afgørende Betydning, at Spørgsmaalet om Formen for og Maalet med Idræt bliver rejst.

De to Begreber »folkelig« og »Idræt« er hver for sig mere eller mindre kendt. Idrætten er i sit Væsen neutral, d. v. s. man kan lære at udøve en eller anden Form for Idræt uden anden Hensigt end den at tilegne sig den nødvendige tekniske og i nogle Tilfælde taktiske Færdighed, og man kan derigennem erhverve sig en rent legemlig og — i begrænset Omfang — aandelig Habitus paa samme Maade, som man i Skolen kan lære Børnene at læse, skrive og regne uden Tanke paa andet end at bibringe dem visse elementære Færdigheder. Men ligesom Maalet med disse Færdigheders Erhvervelse er deres Anvendelse i Praxis, saaledes har Idrætten heller ikke sit Maal i sig selv, men skal bruges til noget. Og dette »noget« er bestemt udefra, saaledes at man ved at vurdere Idrætten ud fra Hensigten, Maalet, med den kan faa noget at vide om, hvorvidt de Former for Idræt og Idrætsudøvelse, vi arbejder med i By og paa Land, overhovedet har nogen Mulighed for at føre os den rigtige Vej.

For at finde ind til dette Vurderingspunkt maa vi et Øjeblik se lidt paa det andet Begreb, det folkelige.

Det kan undertiden være vanskeligt at operere med Ord eller Begreber, fordi de paa Grund af Tidernes Ugunst er blevet berøvet deres oprindelige Værdi. Saadan forholder det sig med Ordet »folkelig«. Det er blevet misbrugt paa det grusomste, er blevet degraderet til at betyde noget i Retning af populær, være Betegnelse for noget, der skal være tilpasset for den brede Hob, Massen, noget enhver Forestilling om personligt Særpræg er berøvet, tænk blot paa Ord som Folkeleverpostej, Folkebarnevogn, Folkebadeanstalt o. lign.

Hvor fjernt er ikke alt dette fra den Betydning af Ordet, vi finder i Sættelser som Folkedans, Folkeviser, Folkesang m. fl., hvor vi netop har noget særpræget og oprindeligt for os, noget som har Sammenhæng med selve Menneskets Trang til at give Udtryk for det værdifulde, som bor i det.

Men endnu mere rummer Ordet, saaledes som Grundtvig bruger det i Digtet »Folkeligheden« fra 1848; et Par Vers vil vise det:

Faar vi ægte danske Love,
danske Skoler splinterny,
danske Tanker, danske Plove,
rinder op vort gamle Ry:
»Dansken, lykkelig begavet,
bor med Fred og Fryd paa Havet;«
da er Folkets Daad og Digt,
da er alting folkeligt.

Præst og Adel, Borger, Bonde,
Kunstner, Skipper, Skolemand
kalde alt udansk det Onde,
værger Danskens Fædreland,
og mens hver har Sysler sine,
alle dog hinanden ligne,
har tilfælles Byrd og Blod,
Modersmaal og Løvemod.

Her har vi Ordet i den Betydning, jeg ønsker det forstaaet, som et Udtryk for Fællesskab om de Værdier, vi har i alt, hvad Dansk er, og Fællesskab om Ansvar for disse Værdiers Bestaaen.

Det er dette, der er Idrættens Maalsætter; det er det folkelige i Betydningen af Fællesskabet om de evige Værdier, vi har som Danske, der skal sætte Idrættens Maal.

Der kan være Tider i et Folks Liv, hvor man glemmer det folkeliges Betydning; der er saa meget andet iøjnefaldende, sensationelt, som fanger Opmærksomheden; men der kan ogsaa være Tider, hvor det presser sig frem og tvinger os til at tage en Afgørelse, sige Ja eller Nej, og ikke bare løbe med et undvigende Svar, der kan være baade det ene og det andet.

Det er denne Situation, Idrætten staar i i Dag; vil Idrætten tjene det folkelige, eller vil den ikke, det er Spørgsmaalet; man kan ikke, som nogle tror, klare det med et Leve for Konge og Fædreland eller en Nationalsang ved passende Lejligheder, det er noget ganske overfladisk og betydningsløst, i hvert Fald i de fleste Tilfælde, og har intet med det folkelige at gøre.

Nu kan der være en og anden, maaske mange, som vil sige, at Idrætten kan staa i Fare for at miste sin højtpriste Neutralitet, blive beskyldt for at være politisk o. s. v., hvis den skal blandes sammen med taagede Begreber om Folkelighed eller lignende — dertil er ikke andet at sige end, at det er der ikke noget at gøre ved. I Ungdomsopdragelsens Tjeneste er Idrætten en Faktor af saa stor Betydning, at vi simpelthen ikke har Raad til stadig at lade den sejle sin egen Sø, men maa drage den ind som et Led i det folkelige Arbejde, selv om det skal ske paa Bekostning af den Neutralitet, som hidtil i stor Udstrækning har været Skyld i, at store Dele af Idrætsungdommen har været uden Forbindelse med det folkelige Liv. Det er jo ikke nok, at Idrætsmændene faar udviklet deres Legeme, og maaske ogsaa deres sjælelige Evner, de skulde ogsaa gerne have noget at vide om, hvad Færdigheder og Evner skal bruges til.

Men kan der gives nogle bestemte Love og Regler for, hvordan Idrætten da skal være? Ja, efter mit Skøn kan der, og jeg vil gerne nævne nogle Krav, som jeg mener, at man med Rette kan stille.

Idrætten skal træde i Folkets Tjeneste, være en Del af Folkets Liv, som den var det i det gamle Grækenland. Nok var Idrætten der oprindeligt som vel de fleste andre Steder en Del af Forberedelsen til Kamplivet; men den udviklede sig til at blive et Led i Opdragelsen til hele Mennesker. For Grækeren var Idrætten et Middel til at skabe Harmoni og Skønhed, Harmoni mellem det ydre og det indre; da dette Maal gled ud af Syne, gik Grækenland sin Undergang i Møde.

Idrætten skal springe ud af Folkets dybe Trang til at leve sit eget Liv, saadan som det er skabt af vore Forfædre. Jeg tænker paa, hvordan Turnvater Jahn paa Napoleons-tiden skabte en Folkebevægelse med den tyske Turn — Gymnastik — som Baggrund, saa Turnpladserne skød op som Paddematte i Løbet af faa Aar; men Drivkraften var Jahns Tro paa det tyske Folk, paa Sprogets og Historiens Magt over Folkesindet og paa, at Folkeaanden kun kan trives i Frihed og Uafhængighed.

Idrætten kan altsaa siges at faa en politisk Opgave — dog ikke en partipolitisk — idet den skal være med til at opbygge Folkets Vilje og Evne til at være sig selv og værne om sit eget. Idrætten skal være med at skabe noget i langt større Omfang og dybere Betydning end tidligere.

Men er der nu overhovedet nogen Mulighed for, at Idrætten kan svare til de Krav, som her stilles til den? Ja, paa een Betingelse, den nemlig, at Idrætten erkender, at den aldrig i sig selv kan blive noget Maal, men kun et Middel i noget større Tjeneste, og at den er villig til at underordne sig dette større. Mindre er Prisen ikke. Vil Idrætten og dens Folk ikke betale den, har Idrætten sat sig udenfor, ud af Folkets Liv, og dermed mistet sin Berettigelse set fra et folkeligt Synspunkt.

At Idrætten virkelig kan være folkelig, kan et Par Eksempler fra Danmarks Historie vise. Skyttebevægelsen, der begyndte kort før 1864 og tog stærk Fart efter dette Aar, var i sin Oprindelse nøje knyttet til den danske Ungdoms Militæruddannelse og betinget af det spændte Forhold til

Tysklands voksende Magt; men med Tysklands Sejr over Frankrig i 1870 og den som en Følge heraf svindende Tro paa Muligheden af en militær Sejr over Tyskland meldte sig ogsaa Nødvendigheden af videre Perspektiver for hele Skyttebevægelsen, og nogle fik Øje paa, hvilket »herligt Middel til Ungdommens legemlige og sjælelige Opdragelse« den var, for at bruge Højskoleforstander Holger Begtrup's Ord. En af Bevægelsens ledende Mænd, Kaptajn Edvard Nielsen, sagde, at Maalet var ikke Skydning, Legemsøvelser eller Eksercits, men »Ungdommens krigerske Opdragelse og Fædrelandskærlighedens Vækkelse hos Folket«, og Midlerne hertil var »Sang, Foredrag, Skydning, Legemsøvelser og Eksercits«. Det er vel værd at mærke sig Rækkefølgen af de nævnte Midler. Men naar Skyttebevægelsen fik den Betydning for det folkelige Liv, som Tilfældet blev, herom kan man læse i Erindringer af Højskoleforstander Povl Hansen, Vallekilde, Højskolelærer Andreas Bentsen samme Sted, Vilh. Kristensen, Skaarup, og Statsminister Klaus Berntsen for at nævne enkelte, saa maa man ogsaa nævne den fynske Digter Mads Hansen, hvis Sange blev et med hele Skyttebevægelsen; Sange, der ikke forsvandt i Skydningens Nedgangsperiode i dette Aarhundrede, men levede videre med den frivillige Gymnastik paa Landet. Ogsaa denne Gymnastik, den Lingske, gik ind som et Led i det folkelige Arbejde. En af dem, der stærkest og tydeligst har sat Gymnastikken paa Plads i den Sammenhæng, hvor den folkeligt set hører hjemme, er Højskoleforstander Ernst Trier i Vallekilde, paa hvis Skole denne Gymnastik indførtes i Januar 1884 og blev budt velkommen ved Indvielsen af Øvelseshuset der i Februar samme Aar. I sin Tale sagde Trier, at der fandtes intet bedre Middel til »at drage op og hjælpe frem det inderste i Mennesket hos Ungdommen« end det levende Ord; men naar han alligevel mener, at Gymnastikken er et brugeligt Middel i det samme Arbejde, er det, fordi Undervisningen heri, naar den drives paa rette Maade, »ikke tager Sigte paa den eller hin sjælelige Evnes Udvikling, men paa det *hele Menneske* med alle dets Evner, men ogsaa med hele dets

store Bestemmelse for Øje, saa vi altid mindes, at naar Gud skabte os i sit Billede, var det ikke alene med Hjærte for Aand, men ogsaa saaledes, at det skulde huses i dette Legeme, hvorum det hedder, idet Ordene lægges Gud i Munden:

»Mon mit Aasyn ej afpræger
boldt sig i det bløde Ler.«

Under sin Omtale af Ling og hans Betydning siger Trier videre, at »hans (Lings) Gerning havde ikke alene Ærinde til det almen-menneskelige, men særlig ogsaa til det nordiske, og naar han og hans Lærlinge tænkte sig Udøvelsen af Legemsøvelser hos Nutidens Nordboer, skulde det være saaledes, at de øvedes ved festlige Sammenkomster, hvor de gik Haand i Haand med Afsyngelsen af nordiske Sange og Fortælling af Nordens Historie med Opfriskning af de gamle Minder«. Som man ser et helt Program, hvis Virkeliggørelse den Dag i Dag lader meget tilbage at ønske.

Vender vi os nu til Idrætten af i Dag og ser paa den, som den udfolder sig i Hverdag og Fest, i By og paa Land, vil det vist være umiddelbart klart, at ikke al Idræt vil placere sig lige godt maalt med et folkeligt Maal. Og Rækkefølgen bliver givet ikke den samme, som naar man rubricerer efter internationale Rekorder, der i denne Forbindelse betyder mindre end intet, men tværtimod kan være en dødelig Fare for den folkelige Idræt, fordi de bringer Folk til at tro, at de maalelige ydre Resultater er de eneste saliggørende.

I Forordet til Værket »Idræt« gør Indenrigsminister Jørgen Jørgensen opmærksom paa, at Gymnastikken blev, og stadig er det, »et fast Led i hele vor folkelige Udvikling«, og han peger paa det ønskelige i »at faa al Idræt til paa samme Maade at blive en organisk og selvfølkelig Bestanddel i vort folkelige Ungdomsarbejde«. Det er ubestrideligt sande og rigtige Ord, som vi ikke maa holde op at gentage, om vi ønsker, at Idrætten skal tjene det danske Folk. Men ikke al Idræt ejer den indre Forudsætning for at kunne optages blandt de værdifulde Idrætter folkeligt set. Derfor behøver de ikke at være uden Betydning, de kan holde Ung-

dommen borte fra nedbrydende eller værdiløs Fritidsbeskæftigelse, styrke Sundheden, fremme Sansen for Friluftsliv eller meget andet.

Men Idræt i Ordets gode Betydning er ikke alt, hvad der henregnes under dette Navn. »Idrættens fornemste Maal er Fædrelandets Genrejsning« (Otto Olsen), og den Idræt, der ikke vil erkende dette, fortjener ikke dette Navn. Ud fra et folkeligt Syn paa Idrætten kan man stille visse Krav til den enkelte Idrætsgren, og med Fare for Generaliseringer og maaske Tendens til Overdrivelse vil jeg nævne nogle af dem.

Idrætten skal være tilgængelig for alle uden Hensyn til økonomiske Forhold. Det vil naturligvis ikke sige, at Deltagelse i Idræt skal være gratis, tværtimod maa det anses for værdifuldt, om der er et rimeligt Forhold mellem det, en Forening byder sine Medlemmer og det, de skal betale; men en Idræt, der stiller saadanne Krav med Hensyn til Udrustning o. lign., at den kun kan udøves af et Mindretal, mangler bl. a. det folkeligt værdifulde, at de forskellige Befolkningsklasser her kan mødes.

Idrætten skal foregaa under ordnede Forhold og under en Ledelse, der direkte og indirekte gennem Idrætten tilsigter en Opdragelse. Der kan vist næppe være delte Meninger om, at en af Betingelserne for, at der kan være nogen Fornuft i at samle unge til Idræt, maa være den, at Idrætten foregaaer under Orden og Disciplin, og hertil kræves nødvendigvis en fast Ledelse. En Ledelse, der ikke alene er fagligt kvalificeret, men som ogsaa er i Besiddelse af et vist Maal af menneskeligt værdifulde Egenskaber. Idrættens egentlige Maal maa være Opdragelse, og en saadan kan man ikke overlade til tilfældige Mennesker.

Idrætten maa ikke være en udpræget Konkurrenceidræt. Konkurrence er ikke i sig selv noget skadeligt, men kan rigtigt anvendt være noget meget værdifuldt og bruges inden for de fleste Idrætter. Naar Problemet nævnes her, er det, fordi der er en kendelig Tendens til at trække Konkurrencen og de dermed følgende Rekorder frem paa Bekostning

af Idrættens almene Værdier. En Idræt, hvor Konkurrence-momentet er saa fremtrædende, at den ikke uden dette kan trives, vil kun have ringe Mulighed for at give sine Udøvere en rigtig Opfattelse af, hvad der er det afgørende. I denne Forbindelse kan der være Grund til at nævne Idrætspressens Betydning og dens Indflydelse paa den almene Opfattelse af det centrale i al Idræt. Det kan desværre ikke nægtes, at man i nogen Grad savner en Forstaaelse af, at det ikke er Rekorder og Konkurrencer, Hovedvægten skal lægges paa. Pressens stadige Omtale af Topresultater og næsten kun af disse maa nødvendigvis give Publikum den Opfattelse, at dette er det egentlige. Man savner i den danske Idrætspresse som Helhed en nøgtern Vurdering af Idrætten som isoleret Fænomen; Sandheden er jo dog den, at Idrætten i sig selv, fuldstændig løsrevet fra det folkelige og uden nogen Bundethed af en Forpligtelse over for Folk og Land, er et noget tvivlsomt Gode, som meget let kan komme paa Afveje, hvad Historien kan opvise talende Eksempler paa.

Idrætten er ubetinget, rigtig anvendt, en Faktor af allerstørste Værdi i Ungdomsopdragelsen; men Forudsætningen for, at den kan komme til at virke efter sin Hensigt, er den, at Idrættens Folk har en klar Forestilling om Idrættens sande Maal og Midler.

Ejlif Salomonsen.

UDDRAG AF VOR SKOLEPLAN

»Idrætsskolens Formaal er at skabe et Hjemsted for en grundlæggende Uddannelse i alle Idrætter, hvorved det skal haves for Øje at udbrede Kendskabet til og frugtbar gøre de Fremskridt, der i Indland og Udland maatte fremkomme paa Idrættens Omraade. Idrætsskolen skal derhos være aaben for enhver sund aandelig Paavirkning og skal navnlig gennem Foredrag af kvalificerede Repræsentanter for Videnskab, Højskole og Kirke etc. søge at orientere Eleverne i Tidens aandelige og kulturelle Strømninger. Idrætsskolen skal navnlig virke for at udbrede Kendskabet til Idrætten i Befolkningen og fremme Forstaaelse af Idrættens Mission som opdragende Samfundsfaktor.«

I vor Skoleplan har jeg uddybet dette og bl. a. skrevet: »Som almindelig Højskole vil den jyske Idrætsskole se det som sin Op-gave at uddanne Ledere til det frivillige Ungdomsarbejde med Idræt og Gymnastik i By og paa Land, samt fremme Forstaaelsen af Idrættens Betydning som opdragende Samfundsfaktor.«

Da Idræt og Gymnastik imidlertid aldrig i sig selv kan være noget Maal, men kun et Middel i Ungdomsarbejdets Tjeneste, maa de være et Led i en større Sammenhæng, og det findes i det folkelige Fællesskab, som vi vil prøve at gøre til en levende Virkelighed ved Tale om vort danske og kristne Folkeliv.

I Undervisningen samler vi os derfor baade om det menneskelige og faglige, saaledes at Forbindelsen mellem disse Omraader stadig fastholdes og styrkes.

Med Hensyn til selve *Højskoleundervisningen* vil der blive Foredrag med Emner fra det danske Folks Historie og Verdenshistorien, fra Menighedens Liv og fra dansk og nordisk Digtning, desuden Undervisning i Dansk, Samfundslære, Kulturgeografi, Sundhedslære, Regning og eventuelt Sprog og andre Fag.

Sang øves baade som Fællessang og Korsang.

Dansk omfatter sproglig Vejledning og Øvelse, væsentlig gennem Højtlesning, Diktat og Stilskrivning samt Øvelse i at tilrettelægge og holde et Foredrag over selvvalgte og opgivne Emner. Baade Dansk og Regning vil blive tilrettelagt efter Elevernes Kunnen og tidligere Uddannelse.

For Sommerholdet bliver der ogsaa Undervisning i Haandarbejde, Vævning, Kjolesyning m. m. og Timer i Barnepleje og Hjemmets Indretning.

Den faglige Undervisning. Foruden praktisk Arbejde og Undervisningsøvelser med Idræt og Gymnastik vil Øvelsesstoffet blive gennemgaaet teoretisk og metodisk. Da Kendskabet til det menneskelige Legeme er en Forudsætning for at undervise i Legemsøvelser, gennemgaaes ogsaa Anatomien og Fysiologien i Hovedtræk. De vigtigste Nødhjælpsforanstaltninger ved Uheld paa Idrætspladsen og i Gymnastiksalen gennemprøves i Teori og praktiske Øvelser.

Paa Sømmerskolen er der desuden Undervisning i Sanglege og Folkedans, ligesom Hovedvægten i den faglige Undervisning vil blive lagt paa Gymnastik.

Delingsføreruddannelsen.

I det frivillige idrætslige Ungdomsarbejde bestaar der en Vekselvirkning mellem indendørs og udendørs Arbejde, Gymnastiken om Vinteren, fri Idræt og Boldspil om Sommeren.

Medens der i næsten alle Sogne er anlagt Idrætspladser, har Uddannelsen af Ledere i fri Idræt og Boldspil ikke fulgt Trit med denne Udvikling, og den udendørs Idræt ligger ikke tilnærmelsesvis paa samme høje Stade som Gymnastikken.

Under Hensyn til denne Udvikling vil den naturlige Forbindelse med Gymnastikken og de øvrige Idrætter blive udbygget, og foruden Delingsføreruddannelse i Gymnastik vil der blive en udvidet Lederuddannelse i fri Idræt og Boldspil, som tager Sigte paa at bringe Arbejdet ind i faste Rammer og ved Hjælp af en god Lederteknik sammen med praktisk Kunnen at yde Delingsførerne større Støtte i Ledelsen af de unge paa Idrætspladserne.

Arbejdet lægges saaledes til Rette, at de unge, som gaar ud fra Skolen, skal være veludrustede til at staa som Ledere af frivillig Idræt, Gymnastik og andet Ungdomsarbejde.

Idrætsmærkebestemmelserne vil blive gennemgaaet i Teori og Praksis, og der vil baade paa Vinter- og Sømmerskolen blive Lejlighed til at erhverve Idrætsmærket.

LIDT OM TRÆNING

I dræt kan jo dyrkes af alle, Mænd og Kvinder, unge og gamle. Men da den fysiske Udrustning er meget forskellig, kan det være svært at give bestemte Retningslinier i Form af Skemaer, medmindre man kender de enkeltes Forudsætninger.

Derfor maa følgende om Træning appellere til Idrætsmandens Omtanke, faa ham til at forstaa, at skal man dyrke Idræt, er det ikke lige meget, hvorledes man træner. Dette være sagt, ikke blot for Opnaaelse af det største idrætslige Resultat, men ogsaa for Opnaaelse af den Sundhed, Rekreation og Livsglæde, som vi, der holder af god Idræt, er overbeviste om, at den giver os.

Idrætsmanden maa holde sig i Form hele Aaret. Formen skal ganske vist stige og dale, Træningen til Konkurrencerne og selve Konkurrencesæsonen skal efterfølges af en Nedtræningsperiode og en Hvileperiode, men selv i denne maa man gennem anden Idræt holde sig i en vis fysisk Form.

Da disse Perioder som Regel falder om Vinteren, benytter man Tiden til Gymnastik, staar paa Ski, gaar lange Fodture, og kan det lade sig gøre at komme ud i en Skov, bruger man Søndag Formiddag til en Travetur der.

Den egentlige Konkurrencetræning begynder mindst to Maaneder før den første Konkurrence, og i Overgangen til den bibeholder vi den lette og legende Form, der gradvis forandres til mere intensivt Arbejde.

Med den Grundkondition og Rekreation, der bliver opnaaet i Pavsen, bliver Træningsarbejdet at ligne ved et Løb op ad Bakke. Efterhaanden som vi nærmer os Bakketoppen, altsaa nærmer os konkurrencerne, stiger Haardheden i Træningen. Denne Haardhed maa dog aldrig være større, end vi sprudler af Lyst og Energi til at tage fat for Alvor i Kappelstrid med vore Kammerater den Dag, vi skal til det første Stævne.

Den egentlige Træning slutter først, naar de første Konkurrencer er overstaaet, derefter falder den gradvis og maa nu af Hensyn til de krævende Opgaver være let og uanstrengt og mere end nogensinde være Leg, der sparer Kræfter og giver Lyst til igen at tage fat i idrætslig Kamp.

Under Træning og Konkurrencer stilles der meget store Krav til Hjertet; det er jo det, der skal pumpe Næring og Ilt ud til Musklerne og bortfjerne Kulsyre og andre Affaldsstoffer. Træning af Aandedræt og Kredsløb maa man derfor forstaa er meget vigtigt. Faar vi under et Løb Fornemmelsen af, at vi ikke kan faa Vejret, maa vi i de fleste Tilfælde regne med, at Hjertet ikke evner at pumpe saa meget Blod ud i Kredsløbet, som der er Brug for. Hjertet er en Muskel, der vokser og bliver stærkere, som enhver anden Muskel bliver stærkere ved kraftig Brug; derved bliver det i Stand til bedre at kunne overkomme de stærke Krav, som et krævende Løb vil give det.

Et sundt Hjerte bliver ved fornuftig Træning meget stærkt og er faktisk i Stand til at taale enhver Anstrengelse.

De moderne Træningsmetoder anvender Træning i Intervaller, d. v. s. Løb, der former sig som roligt Løb med indskudte Perioder i stærkere Fart eller som Løb, hvor Hastigheden gradvis øges med paafølgende let Løb eller hurtig Gang for at give Hjertet Lejlighed til at komme tilbage til en langsommere Rytme.

Vi maa saaledes ikke lade Hjertet arbejde med maksimal Hastighed hele Tiden, men efter korte Sprints eller Tempoløb skifte til let og løst Løb eller hurtig Gang. Efter kort Tids Forløb vil man mærke, at Lysten til igen at springe afsted automatisk kommer igen sammen med Hjertets langsommere Arbejde.

Følger vi dette som en Rettesnor i Træningsarbejdet, kan der kun komme et godt Resultat ud af det, og rent individuelt maa vi lære at tilrettelægge Arbejdet med Hensyntagen til, om det er Hurtigheden eller Udholdenheden, der skal lægges Vægt paa. I det hele taget maa man have for Øje, at al Træning skal være tilrettelagt individuelt.

Gennem denne Træning vil man kunne bygge Formen op, som Mureren, der lægger Sten paa Sten til en Bygning.

Denne Form for Træning er tillige meget fornøjelig. Man løber let og spændstig mellem Ujævnheder og Træer og op og ned ad Bakker: lege Fartleg kalder man det. Kommer man saa til et plant Stykke Skovbund eller Skovsti, skifter man om til et jævnt gli-dende Løb, under hvilket man søger at løbe saa stilrent som muligt med Knæ og Fødder vendt lige frem i Løberetningen, Armene bøjede til ca. ret Vinkel i Albueleddene, svingende løst i Skulderleddene.

Distancerne kan lidt efter lidt forøges til ca. 2—300 m, naar det gælder det mere hurtighedsbetonede Løb og indtil 1500 m i det kraftbesparende løse Løb. Det vil føles naturligt at gøre Arbejdet sværere fra Uge til Uge, stigende ganske jævnt, og I vil mærke, at hvad der i den første Tid syntes svært, nu forekommer let.

Træn aldrig længere end til »Smertegrænsen«, som kan lignedes ved det Tidspunkt, hvor Arbejdet føles virkelig anstrengende. Træn i let og legende Form, man skal føle Glæde ved Træningen, og naar saa denne Leg giver bedre Resultat end at ase Kilometer efter Kilometer med Tungen ud af Halsen i Haab om, at man kan finde Formen paa den Maade, kan der ikke være nogen Tvivl om, hvilken Art Træning man skal vælge.

Træningstiden skal være ca. 1,5 Time, dog maa Træningen Søndag Formiddag gerne udstrækkes til 2—3 Timer.

Begynd altid med ca. 15—30 Minutters Opvarmning. Denne Opvarmning skal bestaa i Gang og let Løb, f. Eks. Jogning, d. v. s. løst Løb med korte Skridt og kraftig Vristarbejde, og glem ikke Gymnastikken.

Sørg altid for at være varmt paaklædt under Træningen, og husk, at et Bad eller Afvaskning skal være en selvfølgelig Afslutning.

Træn ikke haardt den sidste Uge før en vigtig Konkurrence og slet ikke de sidste to Dage.

Sørg for effektiv Opvarmning før Starten til en Konkurrence. Denne Opvarmning maa ikke være kraftødende, men foregaa gennem en halv Times let Løb og Gymnastik. Behold Træningsdragten paa under dette og vær ikke bange for at komme til at svede; først da kan man sige, at Organismen er tilstrækkeligt opvarmet.

Denne Opvarmning er meget vigtig, den forøger Hurtigheden og Udholdenheden og forebygger Muskellidelser.

Svend Aage Thomsen.

DAGSØVELSE

- I. 12. Gang rundt i Salen med Sang. Inddeling og Udrykning.
- 7+2. St. Hop m. Benstikning t. v. og h. m. mods. enk. A.sv. ud saa begge Arme er i Favntilling i 2 Tp., 2 Fjedrehop m. Armbøjn. og Armstr. ned + 2 Hop m. Benspredn. og A.sv. ud og ud-op m. Fingerslag.
2. St. Pendulsv. + halvækhalfavnbredst. 4 Pendulsv. og 4 mod-gaaende Rundsv.
5. Bredst. Sidebøjn. m. 3 Hugn., v. og h., Sidebøjn. fra Side til Side (6 Tp.) m. ensid. A.sv. ud-op paa 3 og 6.
- 6_a. Firhugsidd. Fodkastn. bag., haandligg. Benspredn., firhugsidd. Knæstrkn. m. 2 Hugn., bøjst. A.str. op og Kropbøjn. fr.-ned.
4. Issefletbredst. Kropvridn. m. ensidig A.sv. ud og 1 Hugn.
- 6_a+4. Rækbredst. ensid. bagl. Rundsv. 2 G. og Bukvridn. m. ensid. A.sv. ned-bag og Slag i Gulvet skraat fr.
- 7+2. St. Hop m. ensid. Fodbagopløftn., Hæl- og Taastøtn. fr. m. A.bøjn., A.str. ud og A.sv. ned.
- II. a. 1. Bøjst. A.strækn. til Flyvst. m. Hælhævn., A.sv. ned-fr. til høj Rækstill. m. Knæbøjn. og Knæstrækn. Første og sidste Tp. markeret, de mellemligg. rytmisk. Pause i Flyvstilling og høj Rækstill.
2. Haandligg. A.bøjn. skiftevis m. 2 Benspredn.
- 6_a. Pandefletfremligg. Kropbøjn. bagud m. A.bøjn. og A.strkn. op + strækfrembueligg, A.sv. ud-ned.
- 6_a+2. Buklangsid. 4 Hugn. skiftevis m. strækfletlangsid. 4 Armhugninge r
5. Sideligg. ensid. A.sør. ud-op og Benløftn.
- 6_a+2. Bøjbredvinkelst. A.str. op og ud og Kropbøjn. ned fra favnbredvinkelst. m. 1 Hugn.
- 7+2. St. Fjedrehop m. ensid. A.sv. ud., v. og h., 2 Hop m. Benspredn., A.bøjn. og A.str. op. 4+4 Tp.
- 4+6_a. Bredhaandligg. Kropvridn. m. ensid. A.sv. ud.
- 7+5. Bøjst. Sideudfald m. enk. A.str. op og i Udfaldstill. ensid. A.sv. ud-ned-fr.-op.
- II. b. 5+6_a. Strækhæng. Bensv. fra S. t. S. m. Knæløftn. og Kropvridn. paa 3.
9. Dybdespring m. fortsat Opspr. t. Haandstand.
- 6_a. Strækrygligg. haandlestøtt. Brystløftn.
- 6_a+2. Hugsidd. haandfæst. Udsving t. Sidelign.

6₂. Bøjrygligg. fodstøtt. Rejsn. t. bøjfaldkrogsidd. A.str. op.

6₁+2. Stuphæng. Bensænk. t. Gulvet og t. vandret m. Bensaksn.

II. c. 8. Støthæng. Nedspring m. Kvartvend. og Omkr.vend.

2. Strækmodhæng. Armgang m. Omkringvend. og Krophævn. i strækmodhæng. Still.

6₃+2. Strækfrahæng. forl. Opsving, Omkr.vend. t. Siddestill., bagl. Nedsv. t. trækbukhæng. Still. Kropløftn. og Benføring mell. Arm. t. strækmodhæng. Nedspring.

8. Brystning m. Tilløb, Nedspr. m. Mellemspring eller Bensv. t. Sid. over Bommen (sidevendt Sidespring).

III. 7. Knæløftningsgang — alm. Gang.

7. Sidegang og Gang med Omkr.vend.

8. Alm. Løb — Knæløftningsløb.

IV. I. Trop.

8. Brystvendt Sidespring m. Kvartvending og m. eller uden Kropstrækning. Hest p. tv. ud. P.

9. Overslag m. bøjet Hofteled. Hest p. tv. ud. P.

II. Trop.

8. Brystvendt Rundspring. (Pl. p. l.)

8. Rygvendt Sidespring m. ell. ud. Omkringvend. mod Redskabet. (Pl. p. tv.)

III. Trop.

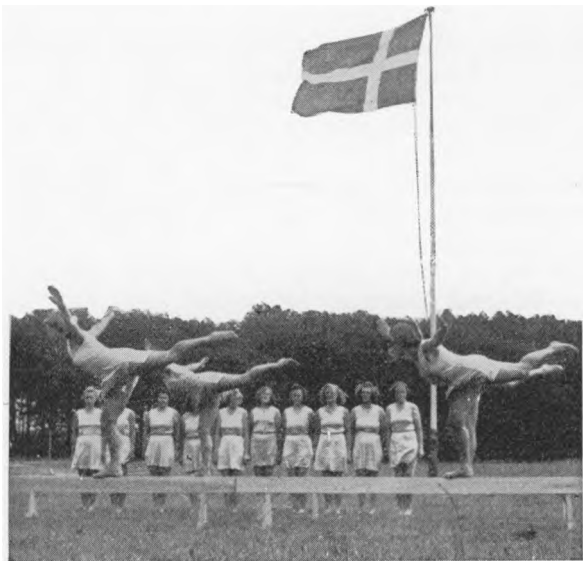
9. Kraftspring — Flyvespring — Haandstand — Hovedspring.

9. Kraftspring — Hovedspring — bagl. Rulning — Hovedspring.

9. Araberspring — Flik-Flak.

11. Gang med Sang. Aftrædning.

E. Salomonsen.

Kære gamle Elever!

Det er med en vis Højtidelighed, jeg sætter mig til at skrive dette første Brev til gamle Elever. Halvandet Aar er gaaet, siden vi bød vort første Elevhold velkommen paa Skolen. Forunderligt som Tiden løber, naar Dagen er fyldt med Arbejde. Taknemlige er vi, fordi vi uden forstyrrende Indgrib af nogen Art har kunnet faa Lov til at virke her i vor »Skovkrog«.

Under beskedne ydre Rammer maatte vi begynde vort Skolearbejde, og Skolens Fuldendelse ligger stadig i det uvise. Uden Tvivl har vi endnu mange Vanskeligheder at overvinde og mange Prøvelser at skulle igennem, inden de bygningsmæssige og ideelle Maal er naaet, men —

Hvor der er Vilje, er der ogsaa Vej.

Saadan lyder Skolens Motto, og jeg føler mig overbevist om, at jeg kan regne med jer som Medarbejdere paa Vejen videre frem.

Med Glæde mindes vi den Forventning, der lyste i jeres Blikke ved Ankomsten, og den Interesse, hvormed I fulgte Undervisningen i Skolestue, Gymnastiksal og paa Idrætspladsen. De mange Samtaler med jer og Haandtrykket ved Afskøden gjorde os glad i Sindet. Vi følte, at I var kommet til at holde af Skolen.

Selv om der findes en enkelt, der med Forkærlighed husker det ubehagelige og bruger det til at saare og gøre ondt med, saa er vi Mennesker jo heldigvis saadan, at vi bedst husker det gode og fornøjelige. Lad os blot se forskelligt paa mange Ting og have forskellige Meninger om Problemerne. Hovedsagen er dog, at vi har det rette Sind, saa vi kan drøfte dem sagligt og kammeratligt. Lad os ikke være bange for at tænke os i Modpartens Sted og saa huske, at ingen er uden Fejl.

Hvorledes har vort Syn været under vore Drøftelser i den Tid, der er gaaet? — Afgjort positivt, mener jeg. — Vi har altid været enige om Idrættens Formaal og der haft et sikkert Samlingspunkt i vort fælles Arbejde for Ungdommen. Der har ogsaa været Enighed om, at den Ungdom, der kommer paa Idrætspladserne, er værd at hjælpe, og glædeligt har det været for os at se, hvor aktivt I har gaaet ind for at hjælpe dem, og derved søgt at bringe det videre, som I har lært her.

Det er i Dag et Privilegium for dansk Ungdom at kunne samles paa Højskole, og jo mere Forholdene hindrer vor Udfoldelse udadtil, jo stærkere skal Livet indadtil leves. *Giv Agt paa Tidens Kald, glem aldrig vort Maal, og gaa til Arbejdet besjælet af vor fælles Ide i fælles Stræben.*

Da der andetsteds i Aarsskriftet fremkommer Uddrag af Skolens Dagbog, vil jeg her nøjes med at omtale enkelte Begivenheder af forskellig Art fra Vinter- og Sommerskolen.

Den 5. December 43 var en stor Dag for Skolen, idet dens officielle Indvielse nu fandt Sted. Det var en dejlig Fest, og vi takker jer, fordi I gjorde Dagen saa festlig for os. Til Stede var saa mange af Skolens Venner, som Huset

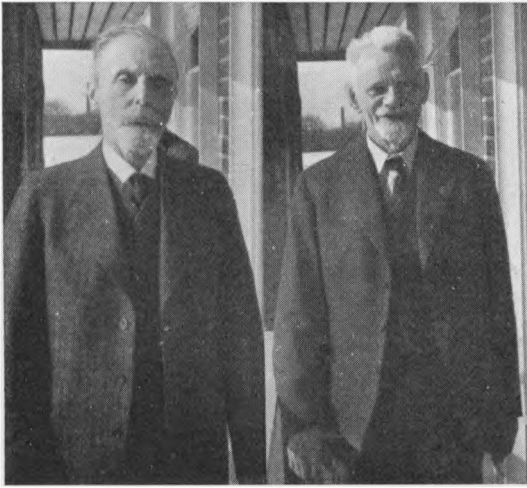
kunde rumme. Vi samledes om Eftermiddagen i Gymnastiksalen, der var pyntet med Flag og Grangrene samt alle de smukke Blomsterbuketter, vi havde modtaget. Sang og Taler vekslede, og jeg fik Lejlighed til at takke alle dem, der har været med til at hjælpe os. Tak for de Ord, der lød fra *jer*, Elever, dem var vi meget glade for.

Kalten slaas af Tønden.

Den 21. Februar. Fastelavnsfest med Kusinebal. Yderst fornøjeligt og vellykket takket være Herlufs mange Kusiner fra Snoghøj Gymnastikhøjskole. Vi opførte »Intrigerne«, og der blev festet til ud paa de smaa Timer. »Kusinerne« blev indlogeret i Skolestuerne, fik om Morgenen Badstuebade og blev fulgt ind paa Banegaarden af de mange galante »Fætre«.

Den 3. Marts kom Vilhelm Kristensen og K. A. Knudsen paa Besøg. Vi haaber endnu i mange Aar at faa den Oplevelse at se disse Gymnastikpionerer her paa Skolen. I en Eftermiddagstid fortalte K. A. Knudsen interessant om Ryggen, der har hans specielle Interesse, saa paa Elevernes og paa pegede Skavanker. Om Aftenen skiftedes de til at

Vilhelm Kristensen og K. A. Knudsen.

»Marens Kyllinger.«

Besøg paa Vindelevgaard.

fortælle Træk fra Gymnastikkens Barndom. Det var godt at se, hvorledes et Livs Arbejde med Ungdom og Legemsøvelser havde sat sit Præg og bevaret det ungdommelige Sind og den vitale Spændstighed.

Kære Sommerpiger. I skal have en Tak for de mange gode Timer, I har givet os. Vel var I ikke mange, men en dygtig lille Flok blev der ud af jer. Alt tegnede jo ikke lige godt. Fru Salomonsens Sygdom gjorde, at hun ikke kunde blive ved med sit Arbejde, men heldigvis kunde Inger Munksgaard træde til, og Resultatet tror jeg, I kunde være tjent med. Til næste Sommer har vi faaet Edith Koefod, Esbjerg, som Leder af Delingsføreruddannelsen, jeg tror ikke, den kan komme paa bedre Hænder, — vel, Piger — I kender jo Edith fra hendes Ophold her i Sommer.

Kan I huske vore glade Timer i Skoven, paa Stadion, og naar vi havde Anatomi i Badstuekrogen. Husker I Pinseturen, der lovede os en Sommer med Sol og Varme, holdt det ikke straks, men det kom, og det var en Flok sunde og solbrændte Piger, vi efter en bevæget Afslutningsfest kunde sende hjem den 30. Juli.

Tilskuerne betragter

de glade Folkedansere ved Elevfesten.

Til vort første Elevmøde den 25. Juni kom der mange af Vinterholdet. Tak skal I have, det var rart at se jer igen og opfriske fælles Minder. Vel mødt næste Aar, det bliver spændende at se, hvor mange vi kan blive til den Tid.

I var jo spændte paa at høre nærmere om Begivenheden, der var i Vente, og den 7. September fik vi en Søn, der i Daaben fik Navnet Bjarne Thomsen. Alt gik, som det skulde, og baade Mor og Barn har det storartet.

S. Haugstrup Jensen, som var kommet herved fra Ry Højskole med det Forbehold atter at kunne vende tilbage, naar Ry var i Stand til at modtage Elever, rejste i Efteraaret tilbage til sin Stilling der. Salomonsen er ligeledes rejst herfra i Efteraaret og har faaet Stilling som Højskolelærer ved Try Højskole.

Baade Haugstrup og Salomonsen er jeg Tak skyldig for deres Arbejde her. Haugstrup, som i Efteraaret 43 kom herved fra Ry med kort Varsel og med frisk Mod var med til at sætte Arbejdet i Gang, og Salomonsen og Fru Salomonsen, som var med fra første Begyndelse.

Som Medforstander i Vinter er antaget Forstander J. E. Hagelsø fra Vojens Ungdomsskole, der for Tiden benyttes til andet Formaal. Denne Skole er ny og moderne, bygget af Hagelsø, der i Løbet af faa Aar har arbejdet den op fra et Elevtal paa ca. 20 til 80.

Gymnastik- og Idrætslærer er Viggo Søndergaard, der vil være kendt for mange Aars Arbejde hos Niels Bukh. Søndergaard er en erfaren Lærer, der har undervist i Gymnastik og Idræt, bl. a. i Holland, England og Amerika og været Deltager paa flere af Niels Bukhs Rejser til Udlandet. Som Højskole- og Gymnastiklærer er antaget Ross Sørensen, der har Uddannelse fra Folkehøjskolen, Niels Bukh og Statens Højskole for Legemsøvelser. Endvidere kommer Sven Lundgren her i tre af Vinterens Skolemaaneder. Lundgren har Uddannelse fra Svenska gymnastiske Centralinstitut. En Tid var han Lærer ved den svenske Folkehøjskole og virkede som Instruktør i en Række svenske Byer, indtil han i 1937 kom her til Danmark, og efter kort Tids Forløb

blev engageret som Landsinstruktør. Som saadan har Lundgren gjort et godt Stykke Arbejde og bl. a. ledet en Række Instruktørkursus, hvoraf de tre sidste blev afholdt her i Sommer.

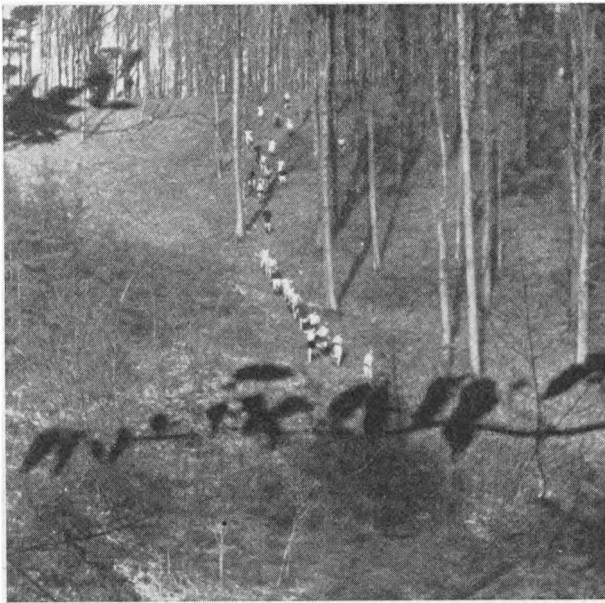
Og nu er vi i fuld Gang med Vinterskolen. Der er 46 Elever, og selv om det endnu er for tidligt at udtale sig endeligt, har vi dog Lov til at nære de bedste Forhaabninger med Hensyn til Vinterens Arbejde. Der er kommet faste, rummelige Skabe paa alle Værelser, Sengene er fastgjorte, og Kursushytten, der huser 17 Elever, har faaet Navnet »Jomsborg«.

Det var i korte Træk lidt om det første Skoleaar. Tak for den Interesse og Kærlighed, hvormed I omfatter Skolen — bygget *til* Ungdom og *af* Ungdom — jeres egen Skole skulde det være, saadan var *mine* Planer. Meget Arbejde har det kostet, og mange Vanskeligheder har der været at overvinde, før vi kom saa vidt, og nu staar vi midt i Arbejdet. Belært af de Erfaringer, vi gjorde sammen med jer — Skolens Pionerer — retter vi Kravet indad mod os selv. Med et: *Stadig bedre* lægger vi Kræfter og Evner i for at virkeliggøre Skolens Ide og Maal.

Vore bedste Ønsker for Julen og det nye Aar.

Jeres

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen.

SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED FRA 3. JULI 1943 TIL 1. NOVEMBER 1944

Fra sin første Begyndelse har Skolen set det som sin Opgave at være et Fristed for alle sunde Idrætter. Dels har vi selv afholdt korte Kursus, og dels har vi stillet Skolen til Raadighed for forskellige Idrætsorganisationer.

Forholdet er jo det, at Idrætten i By og paa Land for det meste har udviklet sig forskelligt. Her vil en gensidig Berøring kunne være frugtbringende.

Ved at Den jyske Idrætsskole saaledes med største Frisind aabner sig for sunde Idrætter, under hvilken Form de nu dyrkes her i Landet, er den sig bevidst gennem disse Kursus at være medvirkende til at fremme Samarbejdet mellem Land og By.

Ved paa lige Fod at indbyde alle Idrætter til Kursus, vil Skolen modvirke den Skepsis for visse Idrætter, som mange Gange stammer fra Ukendskab til den paagældende Idræt og dens Udøvere.

Fremfor at skulle møde til Kursus under daarlige og uhjemlige Forhold, ser vi det endeligt som en Opgave at give disse Kursus den bedste Ramme, idrætsligt og menneskeligt, og som almindelig Højskole være med til at give disse Kursus den Baggrund, som vi i Dag maa ønske for al idrætslig Udfoldelse i dette Land.

Udfra dette er det tillige vort Haab, at Skolen gennem sin Indsats maa være medvirkende til, at de forskellige Kurser kan rejse hjem med nye Impulser, nyt Mod, øget Dygtighed og større Forstaaelse for Idrættens Værdi i vort Ungdomsarbejde.

3. Juli 1943 rykkede det første Hold ind paa de nyfernerede Gulve. Det var Dansk Haandbold-Forbunds 14 Dages Kursus. For første Gang mødtes vi med Landsinstruktør Axel Pedersen, der viste sig at være en fremragende Leder. Det var lærerige Dage, selv om det tillod sig at regne hver Gang, Axel fløjtede Haandboldspillerne udendørs til Instruction.

18. Juli. Jydsk Boldspil-Union. To 8 Dages Kursus. Dygtige Ledere var Vestervig Madsen og Fritz Molnar. J. B. U.s Formand, Niels Madsen, og Sekretær Johs. Høiriis var ivrigt medvirkende alle 14 Dage.

Show ved muntre Idrætspiger.

Kursus i fri Idræt.

1. August F. D. F.s Instruktionshøjskole. Leder var Forbundssekretær Erik Petersen, der holdt 25 Mand i Aande paa en mesterlig Maade.

22. August første Old-boys Kursus, og samtidig kom det danske Cyklelandshold, der skulde dygtiggøre sig med den forestaaende Landskamp med Sverige for Øje. Det blev nogle urolige Dage. Jeg selv maatte rejse til Sverige som Deltager i Atletiklandskampen og var derfor ikke hjemme, da Deltagerne rejste, nogle af dem over Hals og Hoved. Hvorfor, forstaar I sikkert, naar jeg fortæller, at det var Ugen indtil 29. August. Et Boksekursus og et Kursus i fri Idræt maatte vi desuden aflyse.

Det var jo en lille Streg i Regningen, men det maatte vi tage med godt Humør. Nogle Gæster havde vi dog under min sidste Deltagelse som aktiv Idrætsmand, idet mine Idrætskammerater under det danske Mesterskab i Tikamp boede her hos os.

Sommeren 1944.

Efter Vinterskolens Afslutning skulde vi allerede i Paa-sken have Kursus, og forinden skulde der jo helst gøres hovedrent. I den Anledning blev 7 af Vinterskolens Elever i nogle Dage og hjalp til, saa Huset blev som nyt igen.

6. April. K.F.U.M. Paaskeinstruktionslejr for Idrætsledere.

10. April. Dansk Atletik-Forbund. 14 Dages Kursus i fri Idræt.

23. April. Dansk Atletik-Forbund. 14 Dages Kursus i fri Idræt.

3. Juni. De danske Gymnastikforeninger. 3 Dages Haandbolddommerkursus.

18. Juni. D. A. F. Første Kursus i fri Idræt for Kvinder. 8 Dage.

1. Juli. H. K. Sydjdysk Ungdomsgruppe. 2 Dages Orienteringsstævne.

2. Juli. Vort første Lærerindekursus. 8 Dage.

9. Juli. Dansk Idræts-Forbunds Foreningslederkursus. 8 Dage.

16. Juli. J. B. U. 8 Dages Kursus for Juniorinstruktører.

22. Juli. Vort første Idrætsmærkekursus for Delingsførere.

3 Dage.

23. Juli. J. B. U. 8 Dages Kursus for Juniorinstruktører.

30. Juli. F. D. F. 8 Dages Instruktionshøjskole.

6. August. Vort første Lærerkursus. 8 Dage.

6. August. Dansk Haandbold-Forbunds 14 Dages Kursus.

20. August. Vort andet Old-Boys Kursus. 8 Dage.

20. August. D. S. o. O. F. 14 Dages Orienteringskursus.

3. Septbr. J. A. B. U. 8 Dages Boksekursus.

Dermed var det Slut med Sommerens Kursus, og vi kunde puste lidt, inden vi skulde i Gang med Vinterskolen. Det har været os en stor Glæde, at saa mange Idrætsorganisationer har villet gøre Brug af Skolen, og vi er taknemlige over den Støtte, der dermed er ydet os.

Gennemgaa alle Kursus i nærmere Omtale tillader Pladsen ikke, men en Ting skal I vide, at naar man har gaet en Sommer sammen med en saa aktiv Skare, saa faar man Tro paa, at Danmarks Ungdom nok skal staa den kommende Kamp igennem.

Jeg er overbevist om, at vi maa have Lov til at kalde alle de mange Kursusledere for vore Venner. En Del af jer har allerede været her flere Gange. Hvor har vi været glade ved vore Kursus! Det kunde være fristende at trække Ting frem, som var værd at mindes, beskrive og omtale: Alle vore glade Badstuetimer, vore Underholdningsaftener, vore smaa muntre Oplevelser og ikke mindst de haarde Arbejdstimer, hvor Sveden randt. Husker I, hvor øm og stiv, træt og stoppet med Indtryk man kunde blive, saa træt, at de haarde Madrasser følte som Edderdunsdyner. Det er jo alt dette, der gør Opholdet til en Oplevelse. Og vel overstaaet, er der tilbage rige og gode Minder.

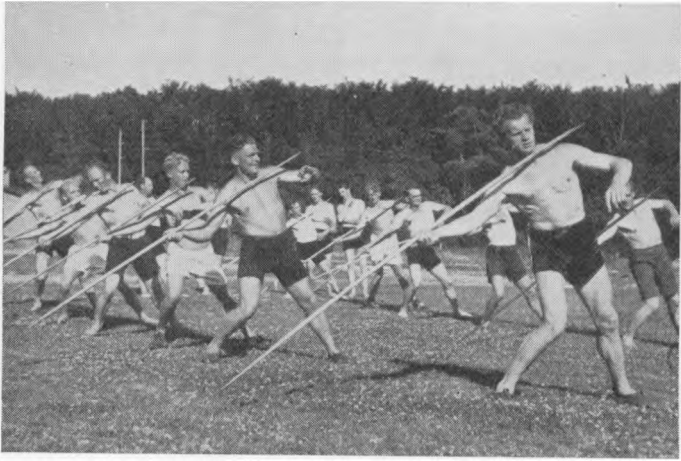
Nogle enkelte Ting fra Sommeren vil jeg trække frem, fordi de enten paa den ene eller anden Maade har været bemærkelsesværdige.

Lærerinde-Kursus.

Paa Travetur.

Første Idrætsmærkekursus.

Old boys.

I Oversigten over Kursus staar D. A. F. noteret for to Kursus. Jeg skylder at tilføje, at disse Kursus var det første praktiske Udslag af det Samarbejde, der er indledet mellem De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger og D. A. F. Førstnævnte arbejder jo mest med Foreninger paa Landet og D. A. F. med Byforeninger. Det var derfor meget forskellige unge, der mødtes, men de følte straks som en Enhed og mødtes paa bedste Maade i det fælles Arbejde. Det lover godt for Fremtiden.

For første Gang afholdt D. A. F. et Instruktionskursus for Kvinder. Der var Liv paa Idrætsskolen og i »Harems-hytten« i de Dage. En udmærket Idé synes det mig at være, at Kvinder ligesom i Gymnastik faar sine egne Ledere i fri Idræt.

D. I. F.s Formand Oberst H. Sander.

Dansk Idræts-Forbunds Foreningslederkursus var ligeledes noget nyt, og jeg er D. I. F. taknemlig, fordi det blev Skolen her, der kom til at huse det. Det var fornøjeligt, lærerigt og beundringsværdigt godt tilrettelagt, hvilket tjener Kursusets afholdte Leder, Grosserer Ulf Andersen, til

Ære. D. I. F.s Formand, Hr. Oberst H. Sander, bidrog ved sin Nærværelse til yderligere at fastslaa Succes'en. Oberst H. Sander tog i sin Tid meget venligt mod Den jyske Idrætsskole og har beredvilligt bistaaet mig med Raad og Daad, hvilket jeg nu fik Lejlighed til personligt at takke for.

En Hilsen til mine kære Old-boys, vi kalder igen paa jer i Ugen 19.—25. August 1945.

Og saa kunde jeg ønske, at Modstandere af Boksportsporten kunde have overværet J. A. B. U.s Instruktørkursus. Det vilde tjene som et godt Eksempel, for Mage til høflige, præcise og pæne unge Mennesker skal man lede længe efter. Kære Boksere, I dannede en værdig Afslutning paa Sommerens Kursusrække.

Meget har vi lært af disse Kursus, og en stor Opmuntring har de været for os, vi glæder os til igen at hilse paa jer.

Paa Gensyn — det var mine Ord til jer, naar I drog bort, og jeg haaber, I husker det.

Vore bedste Ønsker for Julen og det kommende nye Aar.

Jeres hengivne

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen.

Boksekursus.

UDDRAG AF SKOLENS DAGBOG 1943—44.

21. Novbr. Besøg af den islandske Digter Bjarni Gislason, der fortalte om Island og viste Lysbilleder.

5. Decbr. Skolens Indvielse.

9. Decbr. Cykletur til Jelling og Faarup Sø.

10. Decbr. Tankelæseren Villefrance paa Besøg.

22. Decbr. Juleferie.

6. Januar. Skolen begynder igen.

10. Januar. Skiføre, ganske vist ikke fremragende, men det gik.

16. Januar. Lærerne læste Benzons »En Skandale«.

23. Januar. Højskolelærer Ernst Fink, Uldum, fortalte om Sønderjylland og H. P. Hanssen.

13. Februar. Besøg af Vejle Skiklub og Dagen efter af Vejle Ungdomsforening.

21. Februar. Fastelavnsfest med Kusinebal.

24. Februar. Pastor Halvdan Knudsen talte om Danske i Amerika.

2. Marts. Vinterens største Snefald. Skiene kom paa igen.

3. Marts. Gymnastikinsp. K. A. Knudsen og Vilh. Christensen.

20. Marts. Arbejdet med Kursushytten paabegyndtes. Vi aflægger Besøg paa Hess' Fabrikker og Vejle Amts Folkeblad.

24. Marts. Cykletur til Gdr. Kr. Mogensens, Vindelevgaard.

28. Marts. Vinterskolens Afslutning.

3. Maj. Sommerskolen begynder.

19. Maj. Besøg af Søndermarkens Gymnastikforening.

23. Maj. Besøg af Vejle Ungdomsforening.

28. Maj. Pinsetur til Konsul A. Schjøth.

29. Maj. Baptisternes Ungdomskreds' Pinsesestævne.

7. Juni. Ministeriets Vurderingsmænd vurderer Skolen.

10. Juni. Fredericia Atletikklub paa Besøg.

14. Juni. Grønne Spejdere paa Besøg.

15. Juni. D. S. U. paa Besøg.

25. Juni. Elevmøde. Vintereleverne indvier Kursushytten.

26.—29. Juni. Seminarielærer C. Clausen paa Besøg med sin Klasse.

29. Juni. Grejs Ungdoms- og Gymnastikforening paa Besøg.

21. Juli. Med Sommerpigerne paa Munkebjerg.

30. Juli. Sommerskolens Afslutning.

HILSENER

Nu, da vi staar over for en ny vinter, kunde jeg nok have lyst til at sige et par ord. Det er om den, der skal lede en flok unge.

Der stilles meget store krav til ham. Han skal have deres tilid og respekt. Det er ikke nok at være en god kammerat for at kunne lede de unge, nej, han skal kunne sine ting og være sikker paa sig selv, og kommer han lidt i tvivl, maa han hellere sige det straks end vente til bagefter og saa komme med undskyldninger om dit og dat. Han maa kunne beherske sig og tage enhver situation og endda bevare baade fatning og humør. Det er godt med baade autoritet og personlighed og da navnlig det sidste. Autoritet kommer ude fra, det raader man ikke meget over selv; men personlighed kommer indefra, og besidder man den, skal arbejdet nok lykkes, om der er aldrig saa mange vanskeligheder at overvinde.

Hermed ønsker jeg jer alle, lærere og elever, en rigtig glædelig Jul og et godt Nytaar.

Tak for vinteren.

Nis Stendevad.

*

Kære Kammerater!

Vi skrev jo ud til jer alle i Efteraaret for faa at vide, hvad I havde bedrevet siden sidst. Tak for alle Svarene; det er godt at vide, at I befinder jer vel. Det, der maaske glædede os allermest, var, at saa mange af jer er gaaet ind for et aktivt Lederarbejde. Vi glæder os meget til at se jer alle igen den sidste Søndag i Juni Maaned. Der skal nok blive meget at tale sammen om.

Paa Gensyn!

Chr. Pagaard Holm.

Poul Timm.

*

En Hilsen til Kammeraterne fra Sommeren 1944. Der er intet særligt at meddele om Holdet i Aar.

Ingrid Slots.

Marie Jensen.

Kære Elever!

I September Maaned gjorde Forholdene det muligt, at vi kunde forlade vort midlertidige Arbejde i Vejle og vende tilbage til Ry Højskole som Lærere der. Det var os en stor Glæde. — Men vi vil gerne benytte Lejligheden til at sige jer Elever en hjertelig Tak for den Tid, vi har haft sammen paa Idrætsskolen. Uden jeres Imødekommenhed var Tiden ikke blevet saa lys for os, som den blev. Skulde jeres Vej siden hen falde her forbi, skal I være meget velkomne. — Vi sender jer en venlig Hilsen med Ønsket om en god Jul og et velsignet Nytaar for os alle.

Jeres

Karen, Henrik og Søren Haugstrup Jensen.

BERETNING FRA DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

Ovennævnte Forening, som hermed udsender sit første Aarskrift, blev stiftet ved en Generalforsamling paa Idrætsskolen den 25. Marts 1944, hvor Skolens Elever og Lærere var til Stede. Samtidig vedtog man Foreningens Love og fastsatte Kontingentet til mindst 3 Kr. aarlig.

Til Bestyrelse valgtes Christian Holm, Niels Lindhard, Nis Stendevad, S. Haugstrup Jensen og Ejlif Salomonsen og til Revisorer Frede Mortensen og Elisabeth Salomonsen. Bestyrelsen konstituerede sig senere med Chr. Holm som Formand og E. Salomonsen som Sekretær og Kasserer.

Ved Foreningens første ordinære Generalforsamling d. 25. Juni 1944 afgik efter Lodtrækning Nis Stendevad og S. Haugstrup Jensen, og i Stedet valgtes Karen Olesen og Johanne Rasmussen til Medlemmer af Bestyrelsen.

Elevholdene fra Vinteren 1943—44 og Sommeren 1944 har som Repræsentanter valgt Poul Timm, Chr. Holm, Marie Jensen og Ingrid Slots.

Opmærksomheden henledes paa, at det aarlige Elevmøde, hvortil gamle Elever er velkommen, ifølge Lovene afholdes den sidste Søndag i Juni.

E. Salomonsen.

LOVE

for

Den jyske Idrætsskoles Elevforening,

vedtaget paa den stiftende Generalforsamling

den 25. Marts 1944.

§ 1.

Foreningens Navn er: »Den jyske Idrætsskoles Elevforening«.

§ 2.

Foreningens Formaal er navnlig:

1. At vedligeholde Forbindelsen mellem Skolen og dens gamle Elever og mellem disse indbyrdes. Dette søges opnaaet ved Udgivelse af et Aarsskrift, ved Afholdelse af et aarligt Elevmøde i Forbindelse med Skolen den sidste Søndag i Juni og ved Valg af et Repræsentantskab.
2. At yde Hjælp til ubemidlede Elevers Skoleophold.

§ 3.

Medlemmer af Foreningen kan nuværende og tidligere Elever og Lærere blive. Skolens Venner og Kursister kan blive passive Medlemmer og modtager Aarsskriftet mod Betaling af Kontingentet; men de har ikke Stemmeret paa Generalforsamlingen.

Medlemsbidraget, hvis Størrelse fastsættes af Generalforsamlingen, betales ved Modtagelsen af Aarsskriftet.

§ 4.

Aarsskriftet redigeres af Forstanderen.

§ 5.

Paa den aarlige Generalforsamling, som afholdes i Forbindelse med Elevmødet, vælges Bestyrelsesmedlemmer, Repræsentantskabsmedlemmer og Revisorer.

Bestyrelsen bestaar af 5 Medlemmer, der vælges for 2 Aar ad Gangen, saaledes at der afgaar henholdsvis 2 og 3 hvert andet Aar.

Repræsentanterne, 2 for hvert Hold, vælges for 2 Aar ad Gangen af deres Kammerater fra samme Hold, første Gang før Holdets Afrejse fra Skolen, saaledes at de afgaar een ad Gangen, den første efter Lodtrækning paa Generalforsamlingen i det følgende Kalenderaar.

To Revisorer vælges for eet Aar ad Gangen. Genvalg kan finde Sted ved alle Valg.

§ 6.

Bestyrelsen vælger selv Formand, Sekretær og Kasserer og fordeler Arbejdet indbyrdes. Den skal føre Forhandlingsprotokol over Bestyrelsesmøder og Generalforsamlinger samt aflægge Beretning og Regnskab paa Generalforsamlingen. Endvidere uddeler den Understøttelser efter Forhandling med Forstanderen.

§ 7.

Repræsentanterne modtager eller samler Oplysninger om deres Kammerater til Brug for Aarsskriftet og skal danne Forbindelse mellem det enkelte Hold og Elevforeningens Bestyrelse.

§ 8.

Adresseforandringer meddeles Bestyrelsen, hvis det anses for nødvendigt.

§ 9.

Forslag til Lovændringer skal indsendes til Bestyrelsen senest 14 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse.

Lovændringer kan foretages, naar mindst 75 % af de paa Generalforsamlingen tilstedeværende stemmeberettigede Medlemmer ønsker det.

REGNSKAB

for

Den jyske Idrætsskoles Elevforening

25. Marts 1944—31. Maj 1944.

Indtægt:

Kontingent	60,00 Kr.
Frivilligt Bidrag	8,50 -
Samlet Indtægt	<u>68,50 Kr.</u>

Udgift:

Duplikering af Love	9,75 Kr.
Protokol	4,50 -
Porto	1,00 -
Kassebeholdning pr. 31. Maj 1944	53,25 -
	<u>68,50 Kr.</u>

Regnskabet er revideret og godkendt. Kassebeholdningen findes indsat i Vejle Byes og Amts Sparekasse.

Den 25. Juni 1944.

sign.

Elisabeth Salomonsen.

Frede Mortensen.

ELEVFORENINGENS MEDLEMMER

Vinteren 1943—44.

1. Ingrid og Svend Aage Thomsen, Den jyske Idrætsskole, Vejle.
2. Karen og Søren Haugstrup Jensen, Ry Højskole, Ry.
3. Elisabeth og Ejlif Salomonsen, Try Højskole, Dronninglund.
4. Jørgen Albretsen, Kongevej 31, Sønderborg.
5. Erik Borum, Kildebakkegaardsallé 27A, Søborg.
6. Kaj Nørgaard Christensen, Bøgildhøj, Borbjerg, Holstebro.
7. Sigurd Christensen, Norden Aa, Hemmet, Tarm.
8. Børge Dahl, Rødbygaard pr. Rødby-Havn.
9. Hans Eriksen, Willemoesgade 6, 1. Sal, Aarhus.
10. Holger Gøttler, Sjelle pr. Skovby St., Østj.
11. Jørgen Henriksen, Algade 28, Vordingborg.
12. Urban Holck, Allegade 17, Kbh. F.
13. Christian Pagaard Holm, Bounum pr. Gaarde.
14. Herluf Helsøe Jensen, Strandgrd., Lyndby pr. Kirke Hyllinge.
15. Kaj Frimann Jensen, Vester Paradisvej 126, Holte.
16. Knud Jensen, Stenstrup pr. Præstø.
17. Verner Johansen, Lindbjerg pr. Ølgod.
18. Richard Kjær, Skovgaardsgade 8, Aarhus.
19. Flemming Kiær, Nørre Allé 12, Herning.
20. Niels Lindhard, Heslehøj Allé 12, Hellerup.
21. Vagn Lynggaard, Sejerslev, Nykøbing M.
22. Frede Mortensen, Arnum Mejeri, Arnum.
23. David Sloth Nielsen, Østergade 34, Faaborg.
24. Kaj Nielsen, Adr. Bygbjerg, Adelgade 11, Holbæk.
25. Gunnar Pagaard, Bjallerup, Gaarde.
26. Laurits Pedersen, Nørregaard, Rønde, Mols.
27. Niels Ove Pedersen, Aalbæk pr. Lime, Salling.
28. Mogens Petersen, Vestergade 9, Haslev.
29. Per B. Petersen, Skippershoved pr. Tranehuse.
30. Vagn Poder, Bække Savværk, Bække.
31. Henning Rasmussen, Jernbanegade 40, Haslev.
32. Nis Stendevad, Elmelund, Andst.
33. Svend Thomsen, Brandtbjerg pr. Lillering.
34. Knud Thomassen, Den jyske Idrætsskole, Vejle.
35. Poul Timm, Pontoppidansgade 34, Aarhus.
36. Flemming Tobiesen, Frederik 3.'s Vej 6, Fredericia.
37. Jakob Østergaard, Gamskær pr. Højslev St.
38. Kristen Jensen, Fængselsafdelingen, Nørre Snede.
39. Gunner Adamsen, Aarhus.

Sommeren 1944.

40. Gerda G. Jensen, Mølgaardslund pr. Skovsgaard.
41. Johanne Marie Jensen, Vældgaard pr. Tarm.
42. Hedvig Holst Jørgensen, Nørregade 2, Vejle.
43. Gunhild Olesen, Møllegaarden, Frederikshavn.
44. Karen Olesen, Møllegaarden, Frederikshavn.
45. Grete Oxlund, Gettrup pr. Ydby, Thy.
46. Johanne S. Rasmussen, Vesterby, Ødsted pr. Vejle.
47. Ingrid Slots, Nordgaarden, Nexelø pr. Føllenslev.
48. Meta Kirstine Sørensen, Møllegade 4, Ø. Vraa.
49. Inger Hedemark, Bülowsvej 30, Kbh. V.
50. Anna Marie Vad, Biersted.

Passive Medlemmer.

51. Georg Gretlund, Engblommevej 37¹, Kbh. NV.
52. Tommy Christiansen, Hørsholmsgade 18B², Kbh. N.
53. Willy Bækgaard, Nr. Kollund.
54. Robert Jørgensen, Løvegade 41, Slagelse.
55. Erling Pedersen, Siltoft pr. Højer.
56. Anton Rasmussen, Carstensgade 71, Tønder.
57. Svend Ørnby, Damparken 10² th., Rødovre.
58. John Schwartzlose, Ballerup.
59. Poul Jensen, Kelstrup, Slagelse.
60. Vagner Andersen, Aida, Sølyst, Skanderborg.
61. Poul Mortensen, Peter Bangsvej 202² tv., Kbh. F.
62. Adam Lawaetz, Øresundsgade 30, Kbh. Ø.
63. Jens Hansen, Holsteinborgvej 32¹, Vanløse.
64. Poul Aage Larsen, Fuglegaardsvænget 48 A, Gentofte.
65. Henning Larsen, Magleøgade 12, Korsør
66. Jens Jacobsen, Algade 53, Korsør.
67. Frede Roos, Dovregade 8, Kbh. S.
68. Harald Rasmussen, Vestergaardsgade 4, Aarhus.
69. Eivind Lyhne Hansen, Rundforbivej 172, Nærum.
70. Kristian Kondrup, Nørregade 19, Hadsund.
71. Leif Christensen, Kildegaarden 10, Aarhus.
72. Tage Madsen, Stenderup Skole pr. Vester Sottrup.
73. Fru Inge Harder, Sønder Fasanvej 80 H¹, Kbh. Valby.
74. Fru Ellen Christiansen, Andreas Bjørnsgade 25², Kbh. K.
75. Fru Irma Mortensen, Haakonsgade 17, Herning.
76. Fru Else Trautner Petersen, Østerbrogade 33, Nykøbing F.
77. Karen Holst-Sørensen, Elmevej 10, Herning.
78. Irene Petersen, Købmagergade 3², Fredericia.
79. Fru Gurli Linaa Nielsen, Ordrupvej 10, Aarhus.

80. Ellen Schøler, Frederiksborgvej 93^a th., Kbh. NV.
81. Grethe Andresen, Vognmandsmarken 52, Kbh. Ø.
82. Solveig Pedersen, Gravervænget 21, Kbh. NV.
83. Fru Lisbeth Stjernild, Svendborggade 2, Kbh. Ø.
84. Fru Hulda Røjle, Sjællandsgade 51, Fredericia.
85. Aase Larsen, Martinsvej 10, Fredericia.
86. Lilly Nielsen, Holbækvej 12, Roskilde.
87. Fru Stella Nicolaisen, Maribovej 101, Nakskov.
88. Frida Bjørnskov Petersen, Herning Postkontor, Herning.
89. Fru Aase Hemmingsen, Nyhavn 14^a, Kbh. K.
90. Nancy Sørensen, Vinding Land pr. Vejle.
91. Herdis Sørensen, Vinding Land pr. Vejle.
92. Anne Iversen, Runebergsalle 25 Søborg.
93. Ellen Margrethe Jensen, Funkiavej 1^a, Kbh. S.
94. Fru Tove Nielsen, Østrigsgade 28^a, Kbh. S.
95. Tove Laursen, Skovvang 22, Vejle.
96. Fru Ester Pedersen, Istedgade 16, Aalborg.
97. Fru Anna Lisvad, Vognmandsvej 14, Nyborg.
98. Fru Inger B. Petersen, Østerbro 63, Aalborg.
99. Dina Pedersen, Fredensgade 1, Vejle.
100. Vita Ørslykke Hansen, Leifsgade 1^a tv., Kbh. S.
101. Fru Gerda Ericksson, Svingelsvej 149, Nakskov.
102. Inger Jørgensen, Højdedraget 6, Valby.
103. Agnethe Christiansen Lundquistsgade 33, Sønderborg.
104. Anni Nissen, Løngang 33, Sønderborg.
105. Gerda Dominicussen, Sct. Jørgensgade 39, Sønderborg.
106. Katarina Christensen, Ballum Skole, Ballum.
107. Else Bangsbo Andersen, Karolinegade 4, Skive.
108. Ketty Christensen, Engvej 24^a, Odense.
109. Ruth Johansen, Middelfart.
110. Ellen Prüsse, Vesterhougvej 23, Middelfart.
111. Inger Munksgaard, Grøndalsvej 31, Kbh. F.
112. Ester Vittrup Lund, Morud St., Fyn.
113. Adda Rasmussen, Nygaardsvej 11, Esbjerg.
114. Anna Krag, Ilsted Skole, Gørding St.
115. Hr. og Fru Laurits Thorup, Nørrealle 26, Vejle.
116. H. Sander, København.
117. Jørgen Bergqvist, Skolevej 8, Holte.
118. P. Fritzner Nielsen, Frederikssundsvej 127 G, Kbh. Brh.
119. Hans Bjerregaard Jørgensen, Hinnerup.
120. Knud Gloggeniser, Strandparken 5, Aarhus.
121. Marius Jørgensen, Dragsbækvej 74, Thisted.
122. Ove Kristensen, Hammershøj.
123. Erhardt Jørgensen, Iver Hvitfeldtsgade 2 Aarhus.

124. E. A. Ingversen, V. Boulevard 18, Kbh. K.
125. Harry Webler, »Nordsjælland«, Helsingør.
126. Svend Klysner, Nykøbing M.
127. Boye Nielsen, Enghavevej 212 St. tv., Kbh. V.
128. Bruno Bayer, Matthæusgade 26 St., Kbh. V.
129. Knud Aage Ingvordsen, Amagergade 15, Aalborg.
130. Leif Schmidt, Olufsgade 34, Kbh. Ø.
131. Aage Madsen, Skanderborg.
132. Knud Grønbæk Knudsen, Knabstrup.
133. Frode Foldager, Jyllandsgade 14, Ringsted.
134. Ulf Andersen, Sallingvej 10, Kbh. F.
135. Niels Kauffeldt, Kongsvang, Aarhus.
136. Olaf Buhl, »Stjernen«, Odense.
137. D. Kirkegaard, »Silkeborg Socialdemokrat«, Silkeborg.
138. Einer Rekskov, Trøjborgvej 28, Aarhus.
139. Palle Jørgensen, Fredericiavej 68, Vejle.
140. Verner Nielsen, Herluf Trollesgade 44, Aarhus.
141. Jørgen Velling, Veddum.
142. Aksel Bartholomæussen, Astrup pr. Arden.
143. Even Stauner, Nyboesgade 67, Vejle.
144. Theodor Rohde, Rødning, Spøttrup.
145. Karl Thomsen, Vandel.
146. Hugo Nielsen, Blichersvej 27, Brande.
147. Niels Madsen, Kærvang 9, Aalborg.
148. Peter Petersen, Søndergade 16, Vejen.
149. Vestervig Madsen, Cort Adellersgade 13, Aalborg.
150. Børge Clausen, Sjællandsgade 67, Fredericia.
151. Peter Søgaard, Mørke, Djursland.
152. Johannes Nielsen, Aadum pr. Tarm.
153. Henry Christensen, Vestergade 22, Struer.
154. Svend Raaby, Hvidbjerg St.
155. Ejner Schmidt, Faardal pr. Ørum, Sdr. Lyng.
156. Svend Aage Gelardi, Bredgade 5, Hurup, Thy.
157. Svend Aage Kristoffersen, Stenderup v. Horsens.
158. Erik Herold Nielsen, Jagtvej 29, Jerne, Esbjerg.
159. Flemming Lund, Skibhusvej 334, Odense.
160. Axel H. Larsen, Hospitalet, Middelfart.
161. Tom Poulsen, Wilkensvej 16, Kbh. F.
162. Irwin Schlosser, Skovgaardsgade 2, Aarhus.
163. Bent Østergaard, Max Müllersgade 2C, Aarhus.
164. Niels Jacob Jensen, Nordmarksvej 3, Vejgaard, Aalborg.
165. Erik Børge Møller Jensen, Fynsgade 49, Esbjerg.
166. Henning S. Pedersen, Ægirsgade 11, Silkeborg.
167. Nis-Jørn From, Nørregade 26, Vejle.

168. Andreas Hjorth Christensen, Romalt pr. Randers.
169. Ove Jensen, Helgolandsgade 6^t, Nørre Sundby.
170. Harald Jensen, Asylgade 6, Thisted.
171. Hartvig Christensen, Heilskovgade 16, Vejgaard, Aalborg.
172. Edmund Petersen, Auning.
173. Sigurd Iversen, Kongestræde 13, Fredericia.
174. A. G. Rasmussen, Jægergaardsgade 142, Aarhus.
175. P. Hvidtved Larsen, Glentevej 20, Silkeborg.
176. Ferdinand Petersen, Nørre Nebel.
177. Erik Sjøquist, Skindergade 27, Kbh. K.
178. Læge Rossen, Kolding.
179. Sigurd Guldmann, Ørumsgade 14, Aarhus.
180. Svend Carlsen, Lindeallé 2, Hasseris.
181. F. V. Pedersen, Thorkildsvej 13, Kolding.
182. Alfred Møller, Skolegade 7, Aarhus.
183. E. Myhre, Aaboulevarden 51, Aarhus.
184. Henry Broberg, Carl Berthelsensgade 6, Aarhus.
185. Tage Petersen, Vejle.
186. P. K. Schou Jensen, Rindom, Ringkøbing.
187. Adam Holm, Mejlgade 30, Aarhus.
188. Harry Pedersen, Fønnesbeck, Aarhus.
189. Christian Christensen, Hermodsvej 6, Aabyhøj.
190. K. S. Okholm, Bauners Plads 4, Aarhus.
191. I. D. Kjeldsen, Mou.
192. Børge Mortensen, Saltholmsvej 3 St., Sundby.
193. Magnus Hansen, Horne pr. Tistrup.
194. Arved Nielsen, Frederikkevej 11, Hellerup.
195. Hugo Bruun Kristiansen, Bindslevs Plads 12, Silkeborg.
196. Dot Johansen, Ryesgade 25, Aarhus.
197. Alf Braun Olsen, Møllegade 38, Kbh. V.
198. Olaf Andersen, Vesterbrogade 82, Kbh. V.
199. Eskild Pedersen, Hattensensallé 3, Kbh. F.
200. Olav Skyberg, Hans Abelsvej 2, Sæby.
201. Henry Jørgensen, Danmarksgade 13, Vejen.
202. Chr. Liebum, Bække.
203. Aage Jensen, Tordenskjoldsgade 13B, Frederikshavn.
204. Kaj Lassen, Persillegade 4, Aabenraa.
205. Joh. Daugaard, Sjællandsgade 41, Fredericia.
206. Marinus Hansen, Carit Etlarsgade 2A, Herning.
207. Aage Rønn, Nørrebro 27, Nykøbing M.
208. Søren Pedersen, Skovvej 17, Hadsund.
209. Hans Pedersen, Jægergaardsgade 55, Aarhus.
210. Christian Christensen, Stjernevej 15, Randers.
211. Henry Knudsen, Snerrildvej, Odder.

212. Poul Jensen, Vestergade 30, Aarhus.
213. Tommy Raaberg, Graulund, Esbjerg.
214. Børge Simonsen, Mathiasgade 70, Viborg.
215. Tage Jensen, v. Kirken, Skagen.
216. Knud E. Andersen, Mejlgade 85, Aarhus.
217. Magnus Hansen, Ladegaardsgade 20, Assens.
218. Robert Andersen, Vognmandsvej 16, Nyborg.
219. Mogens Nielsen, Nyborg.
220. Svend Hansen, Kildebakken, Ry.
221. Arne Christensen, Rethtorsvej 9, Silkeborg.
222. Anders Hansen, Adelgade 80, Bogense.
223. Erling Rasmussen, Vestergade 9, Kerteminde.
224. Chr. Jørgensen, Svendborggade 68, Faaborg.
225. Jens W. Daugaard, Korsgade 33, Aalborg.
226. Alfred Steengard, Blichers Alle 27, Esbjerg.
227. J. Chr. Lind, Agtrupvej 54, Kolding.
228. Vejassistent Thomsen & Frue, Vejen.
229. Alfred Thomsen & Frue, Askov pr. Vejen.
230. Jacob Thomsen & Frue, Vejen.
231. Fr. Abelstedt & Frue, Hundegade, Ribe.
232. Gartner Martin Hansen, Nørremarken, Vejle.
233. Chr. Olsen, Nørremarken, Vejle.
234. Gaardejer Niels Laursen, Nørremarken, Vejle.
235. Planteskoleejer Geisler Nielsen, Horsensvej, Vejle.
236. Borgmester N. P. Jensen, Vejle.
237. Overassistent Villy Mortensen, Langelinie 31, Vejle.
238. Tømrermester Th. Klostergaard, Nørre Alle 88, Aarhus.
239. Jens Konradsen, Børkop.
240. Chr. Schmidt, Stationsgade 15, Risskov.
241. A. Fr. Gundelach, Nordvestvej 7, Vejle.
242. Købmand Th. Westergaard, Nørretorv, Vejle.
243. Harry Holm, Strandbygade 44, Esbjerg.
244. Gustav Rasmussen, Strandgade 9, Vejle.
245. Redaktør G. Andersen, Grenaa.
246. Gaardejer Kr. Mogensen, Vindelevgaard pr. Jelling.
247. Otto Lassen, Sdr. Ringgade 8, Vejle.
248. J. V. Kirk, Kirkegade, Vejle.
249. Revisor H. Martinsen, Søndergade 4, Vejle.
250. Borgmester Høyer Nielsen, Esbjerg.
251. A. P. Thomassen, Helgenæsgade 14, Aarhus.
252. Jens Johnson, Den jyske Idrætsskole, Vejle.
253. K. D. Søndergaard, Den jyske Idrætsskole, Vejle.
254. Ingeborg Jensen, Den jyske Idrætsskole, Vejle.
255. Magda Christensen, Den jyske Idrætsskole, Vejle.

256. Erna Christensen, Den jyske Idrætsskole.
257. Karl Knudsen og Frue, Staldgaardsgade 37, Vejle.
258. A. Dyg Johansen, Mindegade 18, Vejle.
259. Ejner Bertelsen, Grønnegade 8, Vejle.
260. Hugo H. Nielsen, Ørstedsgade 14, Vejle.
261. Joh. Eickhardt, Vedelsgade 105, Vejle.
262. Gudmund Lervad, Askov pr. Vejen.
263. Gunner Gunnensen, Askov pr. Vejen.
264. Sven Lundgren, Middelfartsgade 16, København Ø.
265. Lærer Albert Mikkelsen, Røde Kro.
266. Træner Egon Thon, Aa. B., Aalborg.
267. Kaj Eielskov Sørensen, Skyttehusgade 16, Vejle.
268. Træner Hugo Olafson, Helsingør Stadion.
269. Karl Johan Jensen, Høegh Guldbergsgade 73, Aarhus.
270. Georg Nielsen, Valdemarsgade 5, Aarhus.
271. Edith Koefoed, Finlandsgade 7, Esbjerg.
272. Robert Madsen, Otto Rudsgade 38, Aarhus.
273. Axel Eriksen, Frithiof Nansensvej 27, Aarhus.
274. Aage Thorsen, Stadionalle 5, Aarhus.
275. Møller Stadil Svendsen, Vraa Højskole, Tolshave pr. Jerup.
276. H. J. Sørensen, Mindevej 4, Eskholt, Mølholm.
277. Henrik Hjort, Vedelsgade 46, Vejle.
278. Elmo Pedersen, Langelinie 37, Vejle.
279. Tømrermester K. Hansen, Nyboesgade 25, Vejle.
280. Tømrermester A. Nielsen, Jellingvej 15, Vejle.
281. Bankdirektør G. Holm, Veile Bank, Vejle.
282. Bankdirektør Aage Petersen, Veile Bank, Vejle.
283. Bogtrykker Th. Isager, Østergade 24, Vejle.
284. Bogtrykker S. Michaelsen, Vejle ny Bogtrykkeri, Vejle.
285. Renitar Johannesen.
286. Murermester A. L. Jacobsen, Gl. Kongevej 2, Vejle.
287. Murermester C. Lorentzen, Jagtvej 13, Vejle.
288. Søren Larsen, Sjællandsgade 59, Aalborg.
289. Direktør O. Schachner, Havnegade 22, Vejle.
290. Konsul Aage Schjøth, Vejle.
291. Erhvervschef Elmar Sørensen, Vejle.
292. Glarmester M. Andreasen, Vardevej 14, Vejle.
293. Vand- og Gasmester N. H. Hesthaven, Vejle.
294. Assurandør Egon Meyer, Vejle.
295. Vand- og Gasmester Th. Pedersen, Vejle.
296. Malermester Marius Rau, Vejle.
297. Blikkenslagermester Karl Hansen, Vejle.
298. Smedemester Th. Veissenham, Vejle.
299. Installatør C. F. Jansson, Vejle.
300. Isenkræmmer Henning Hansen, Vejle.

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Et Tilbageblik paa den jyske Idrætsskoles Tilblivelse	3
<i>S. Haugstrup Jensen</i> : Idrætsskole og Folkehøjskole.....	17
<i>Elisabeth Salomonsen</i> : At være ung i Dag.....	24
<i>Ejlif Salomonsen</i> : Folkelig Idræt	27
Uddrag af vor Skoleplan	35
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Lidt om Træning.....	37
<i>E. Salomonsen</i> : Dagsøvelse	40
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Aarsberetning	42
<i>Svend Aage Thomsen</i> : Skolens Kursusvirksomhed	50
Uddrag af Skolens Dagbog	59
Hilsener	60
<i>E. Salomonsen</i> : Beretning fra Elevforeningen	61
Love for Den jyske Idrætsskoles Elevforening.....	62
Regnskab	64
Elevforeningens Medlemmer	65

Sommerpiger paa Gaalur.

